



BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2007. július

A Biblia Szövetség folyóirata

XIX. évfolyam 2. szám

Ára: 320,- Ft

– „ISTEN MUNKATÁRSAI VAGYUNK“ – PIHENJETEK MEG... –
– RÉGI ÉS ÚJ ÉLET – KERESZTYÉN CSALÁDOK SZABADSÁGON –
– AZ IMÁDSÁG ÓRÁJA A GYÜLEKEZETBEN – IGAZ LELKISÉG –
– HOMOSZEXUÁLIS ÁTVÁLTOZÁSOK –
MELLÉKLETÜNK BESZÁMOL A MÁJUSI KÖZGYŰLÉSÉRŐL



“Kérve kérlek az Isten és a Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat; az ő eljövetelére és országára kérlek: hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással!”

– (Pál apostol Timóteusnak) 2Tim 4,1-2 –



**BSZ közgyűlés és csendesnap
2007. május 1.
Budapest, Nagyvárad téri
református templom**

*
Az érkezők fogadása (1), regisztráció (2),
közgyűlés megnyitása (3), hallgatóság (4-6, 8),
kezdődik a szavazatok számlálása (7)



„ISTEN MUNKATÁRSAI VAGYUNK”

Főtítkári jelentés, ami elhangzott 2007. május 1-jén Budapesten,
a Nagyvárad téri református templomban, a Biblia Szövetség éves közgyűlésén

Mindenki által ismert közhely, hogy gyorsan változó világban élünk. Ez a változás érvényes a főtítkári jelentésre is, amennyiben ennek is megváltozott a feladata és célja. A jelentések eddig általában szövetségünk múltjával foglalkoztak, amely feladat – egy idő óta – a titkára hárul, a főtítkára pedig a Biblia Szövetség (később BSZ is) lelki, missziói helyzetének elemzése, illetve a jövőbe mutató.

A BSZ jövőjének szinte évente tisztázandó kérdései, hogy:

- Kik vagyunk?
- Mit akarunk, és milyen területen szeretnénk dolgozni, illetve miben látjuk tevékenységünk lényegét?

Ezeket a kérdéseket azért kell ismételnünk, mert vagy az a veszély fenyeget, hogy szövetségünk megmerevedik, és lelkileg kiszárad; vagy az, hogy fogyasztói szervezetté degradálódik, ahova emberek azért akarnak tartozni, mert kapni szeretnének valamit. Ezekre a veszélyekre utaló jel az is, hogy azokról a rendezvényeinkről, ahol szövetségünk működéséről beszélgetünk, vagy felelős döntéseket hozunk, szavazunk – a résztvevők egy része eltávozik.

1. Kik vagyunk és mit akarunk? – tegyük fel magunknak ismét őszintén a kérdést!

Pál apostol – hasonló helyzetben – így válaszolt: „Isten munkatársai vagyunk” (1Kor 3,9) – azaz, Isten országának építésében munkatársai Istennek. Az építész Jézus Krisztus, illetve a Szentlélek, aki elkezdte Isten országát építeni itt, a Földön; amit folytat a világ végezetéig. Jézustól tudjuk, hogy ez az ország kettős természetű: egyrészt már jelen van itt, a Földön, de eljövendő is. Múltját, jelenét és jövőjét pedig Jézus Krisztus személye köti össze. Egyszer majd minden birodalom megszűnik, az örökkévalóságig csak egy marad meg, s ez az Isten országa. Ezért is tartotta Pál apostol a legnagyobb kiváltságnak és a legértelmesebb életformának, hogy

ennek az országnak építésében Isten munkatársa lehet. Pál soha nem embereknek vagy szervezeteknek dolgozott, hanem abba a munkába kívánt beállni, illetve azt akarta folytatni, amit Jézus Krisztus kezdett el. Jutalmat és elismerést sem emberektől várt, hanem magától, az Úrtól.

LUKÁTSI VILMA
SZÍVTŐL-SZÍVIG

Apró földgömb az íróasztalon,
elgondolkozva nézem, forgatom,
az óceánok nem végtelenek,
a zöld mezőben barnák a hegyek...
A kontinensek egymáshoz közel,
annyi kékség választja csak el
egymástól őket: egy gyermek keze
átaraszolhatná.

Kellene,
kellenének olyan tiszta kezek,
hogy a világon hidat verjenek!

Országok között,
szívtől-szívig,
egyik embertől – a másikig,
akiket anya szült
erre a világra,
érző szív nélkül ne legyen árva!
Maja, maty, mére, Mutter,
mother, anyám...
mind egyet jelent. Káprázik talán
a szemem, ha így egy láncot látok
szívtől-szívig? Mert a világot
a pusztulástól
nem mentheti meg más,
csak a Szeretet!

Ha valaki ma azt kérdezi, hogy kik vagyunk és mit akarunk, mint Biblia Szövetség, akkor a mi válaszunk sem lehet más, mint Pál apostolé volt: Isten munkatársai vagyunk országa építésében. Ez az a feladat, amire teremtettünk az efézusi levél (2,10) szerint: „Mert az ő alkotása vagyunk, teremtetvén általa jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.”

Minden ébredési közösség, amelyik azért alakult, hogy ott a tagok csak egymástól kapjanak valamit – a történelem

során elsorvadt és kihalt. Az pedig, ahol a tagokat az a szándék tartotta össze, hogy Isten országa építésében akartak munkatársak lenni – megmaradt. Mi tehát a BSZ-be azokat a testvéreket hívjuk, akik teljes szívvel szeretnének Isten munkatársai lenni annak az országnak építésében, ami soha meg nem rendül, és meg nem romlik. Helyileg pedig éppen ott, ahova bennünket állított.

2. De hova állított bennünket Isten?

Valljuk, hogy egy mások által megkezdett munkába, olyanba, ami nyomon követhető az emberi történelemben. Ezt a folytonosságot akarja kifejezni az a sokak által ismert fogalom is, hogy történelmi egyház. Persze, tudjuk, hogy egyház csak egy van, amely történelmen és földrajzi határokon is átível, de ez az egy egyház több felekezetben él. Nincs tehát egyetlen olyan felekezet sem, amelyre azt mondhatnánk, hogy ez az egyetlen igaz egyház. Akármilyen sok kritika éri is a történelem folyamán kialakult felekezeteket, Isten mégis ezekben adott olyan szervezeti kereteket, templomokat, imaházakat, iskolákat, ahol országának építése folyt. Itt kezdett és adott ébredéseket; közösségeik munkálkodásával, a sokszor megcsontosodott és ellenséges egyházi keretek ellenére is – épült Isten országa. A BSZ tagsága is a történelmi egyházak keretei között született, ott kapta az ébredés tüzet, és ott él, vagy éppen vegetál.

Itt szeretném megjegyezni azt, hogy a protestáns történelmi egyházakat általában a hívő emberek is téves szemlélet alapján ítélik meg. Egyrészt azzal, hogy az ott elhangzó esetleges tévtanítás alapján ítélik meg, megállapítva, hogy az hamis egyház. Pedig az egyház lényegét és identitását nem a pillanatnyilag benne „felkapott” tévtanítások határozzák meg, hanem mindig azok a hitvallások, amik alapján a felekezet (egyház) megalakult. Erre a tényre figyelmezteti Pál is a római keresztyéneket akkor, amikor ezt írja: „mert nem mindnyájan izraeliták azok, kik Izrael-

ből valók” (Rm 9,6). De Illés próféta korában sem a Baál előtt hajlongó papok jelentették az igazi Izraelt, hanem az a hétezer ember, akik nem hajtottak térdet Baálnak. Tehát, akik a hitvallásaikat ma is komolyan veszik, azok az igazi reformátusok, evangélikusok, baptisták stb. A történelmi egyházakkal kapcsolatos másik téves megközelítés pedig az, amikor annak vezetőit vagy lelképásztoraikat azonosítják az egyházzal. Sok példát találunk a Bibliában arra, hogy Isten az egyház vezetői és papjai felett súlyos ítéletet hirdet, de nem ítéli el az egész gyülekezetet.

De, ha visszatérünk az ezt megelőző gondolatmenetünkhöz, akkor emlékeztetnem kell arra, hogy az egyház történetének legnagyobb ébredései például a 18. század folyamán a történelmi egyházakból indultak ki. S utalnék arra is, hogy napjaink, a 21. század nagy ébredései is – amelyek Lengyelországban, Ukrajnában, Dél-Koreában, Kínában és legújabban Mexikóban találhatóak – mind valamelyik történelmi egyházból (református, evangélikus) indultak ki.

Ezért mi is úgy látjuk, hogy az egyik terület, ahol a BSZ Isten országát kell, hogy építse, a történelmi egyházakban található. Ezért a kérdésünk nem az, hogy mit ad nekünk a történelmi egyház, hanem az, hogy mit adhatunk mi ezeknek a felekezeteknek, közösségeknek.

A másik terület, ahol szeretnénk Isten munkatársai lenni, az a világ. Közelebb-ről: a magyar társadalom, amiben jelenleg élünk. Ezt a küldetést is próbáljuk tagságunkban folyamatosan tudatosítani. A Bibliát jól ismerő, felelősséggel élő keresztyén ember sosem mondja azt, hogy őt nem érdeklik hazájának történései. S amikor mégis találkozunk ilyenekkel, akkor felmerül bennünk az a kérdés, hogy vajon ők miként értelmezik Jézus szavait, hogy „ti vagytok a világ világossága” (Mt 5,14), illetve „ti vagytok a földnek savai” (Mt 5,13), vagy „elküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé” (Lk 10,3)? A BSZ számára nagy kihívásnak tartom annak megvizsgálását, hogy miként tudnánk nyitni a magyar társadalom Istentől elidegenedett ifjúsága és felnőtt korosztálya felé. Ilyen próbálkozásunk a BSZ-t bemutató, illetve az előkészület alatt lévő film; vagy az új típusú biblia-

iskola indítása a fővárosban, és persze a nyári táborok egy része.

3. A következőkben arról a feladatról szólnék, amit Isten a Biblia Szövetségre bízott ezeken a munkaterületeken.

Feladatunk annak a kincsnek őrzése az egyházban, amit Pál apostol a 2Kor 4,7-ben említ: „ez a kincsünk cserépedényekben van...”, aminek őrzésére figyelmezteti Timótheust: „a rád bízott drága kincset őrizd meg...” (2Tim 1,14) Ez a kincs a Bibliában található evangélium; az evangélium pedig egy személy, Jézus Krisztus, és az általa elévgett váltságról szóló örömezenet. A kettő, vagyis Jézus személye és a megváltás örömhíre elválaszthatatlan egymástól. Aki ezeket mégis elválasztja, az meghamisítja az evangéliumot.

Az evangélium, mint kincs őrzése azért komoly feladat, mert a történelmi egyházakban és gyülekezeteikben az evangélium egyre jobban felhígul – sőt gyakran eltűnik. Erre utaló egyik jel az, hogy – egyre több országban, mint éppen most Németországban, modernizálás megjelöléssel – olyan bibliafordítások jelennek meg, amiknek szövege az evangéliumot meghamisítja. A hígulás másik jele a hazánkban egyre több lelkész által képviselt csonka evangélium, ami, pl. Krisztus, illetve a test feltámadását vonja kétségbe.

Az evangélium felhígulásának, ezzel elsikkasztásának következményeit abban a tényben is felismerhetjük, hogy például Németországban 1(!) éven belül 4000 ember lépett ki a keresztyén egyházból, és vette fel az iszlám hitet. De Magyarországon is megfigyelhető már az a folyamat, hogy az ún. távol-keleti vallások gyakorlóinak (buddhisták, Krisna tudatú hívők stb), vagy a scienológia tanait követőknek száma egyre növekszik. Ezt példázza az a tény is, hogy a 2006. év folyamán, a 137 államilag regisztrált ún. egyház részére Szja 1%-ot felajánlottak összességében a római katolikus, református és evangélikus egyházak utáni helyeken az említett keleti vallások tagsága áll. Nyílt titok, hogy a magyar történelmi egyházakat is sokan hagyják el, csatlakozva más típusú keresztyén közösségekhez.

De problémát jelent hazánkban az is, hogy a protestáns egyházak lelkészei

közül egyre többnek okoz problémát a kegyelem evangéliumának értelmezése, ezért az evangélium üzenetét sokszor keresztyén bálók, diszkók, farsangi mulatságok, terhes tornák, hazafias kirándulások, az imaközösséget meditációs gyakorlatok vagy más pszichológiai praktikák és egyéb rendezvények kínálatával váltják fel.

Szomorúan tapasztaljuk azt is, hogy szaporodik azoknak a gyülekezeteknek a száma, ahol a felhígított, azaz Krisztus nélküli evangéliumot hirdetik. Ebből a hamis evangéliumból kimarad a Krisztusban történt kegyelmi kiválasztás ténye; az ember romlottsága és megváltásra szorultsága; Jézus Krisztus kereszthalála, mint az üdvösség egyedüli isteni feltétele; valamint a megtérés, mint a kegyelem elfogadásának jele. Ennek a felhígított evangéliumnak üzenete olyan istenről szól, aki a bűn felett szemet huny, majd mindenkit üdvözít halála után; hiszen ő – úgymond – a szeretet istene. De az evangélium elhallgatásának tartjuk azt az igehirdetést is, amelyik az embereket a pokol riogatásával akarja megtérésre bírni, majd megtérésük után azzal a bizonytalanságban tartó fenyegetéssel buzdít szent életre, hogy, ha nem viselkednek jól, akkor bizony a kegyelemből is kieshetnek.

Minden olyan igehirdetés és tanítás, amelyik az ember cselekvését, teljesítményét (legyen az akár a megtérés!) a kegyelem feltételül állítja, az meghamisítja a kegyelem evangéliumának lényegét.

Az evangélium elsikkadásának jele az is, hogy a keresztyén egyházakban hangzó igehirdetések némelyike a Krisztusba vetett hit helyett erkölcsös életre biztat. Egyre gyakoribb jelenség a hit Krisztus nélküli moralitássá degradálása. Ezt az ideológiát – sajnos – a politika is átvette az egyháztól.

Ebben a lelki zűrzavarban a Biblia Szövetség Istentől kapott feladata annak a tiszta evangéliumnak őrzése és hirdetése, amelyik a Krisztus keresztyén és feltámadása által szerzett kegyelem örömhírével akarja építeni Isten országát az egyházban, miközben feladatunknak tartjuk a Krisztus-hitből fakadó etikai értékek hirdetését és képviselését is – mind az egyházban, mind a világban.

Ezeket az értékeket a BSZ nemcsak őrizni, hanem tovább adni is akarja. Ebben is szeretnénk munkatársai lenni Istennek. Ezért tartjuk feladatunknak a missziói-munkatársak képzését. Ez a szándék vezérelt bennünket, amikor a bibliaiskolai oktatást elkezdtük. Szeretnénk újra tudatosítani, hogy a bibliaiskolai oktatás elsődleges célja nem az, hogy minél több ismeretanyagot adjunk át a tanfolyamok hallgatóinak, amelyek birtokában akár lelkipásztoraikkal is vitába szállhatnak, hanem az, hogy Isten országának munkatársai legyenek. Célunk az, hogy hallgatóinkat kiképezzük az evangélium továbbadására, a missziói munkára, hogy gyülekezetet építő presbiterek, missziói munkások legyenek. Szeretnénk, ha megismertethetnénk minél többekkel azt, amit a Biblia a gyülekezetéről tanít, és mindenki a saját kegyelmi ajándékával szolgálhatna.

A bibliaiskolai oktatás azonban – ami az elmúlt években nagy érdeklődést váltott ki, és ami előtt új kapuk nyíltak a református gyülekezetek felé is – két komoly gonddal küzd. Az egyik a munkatársak hiánya. Például a bibliaiskola egyetlen függetlenített munkása tavaly, autóval 27.500 km-t utazott az előadások színhelyére, 39 hétvégén (szombaton és vasárnap) tartotta előadásait, számos hétköznapi feladata mellett nyolc egész hetes konferencián szolgált. De időnként erőnket meghaladó teher nehezedik ránk is, akik vele együtt ebben a szolgálatban részt veszünk.

Több munkatársra lenne tehát szükségünk. Vegyük ezért sokkal komolyabban Jézus tanácsát: „kérjétek az aratásnak Urát, küldjön munkásokat az ő aratásába”!

A másik gondunk a bibliaiskolai oktatás anyagi fedezetének előteremtése. Nem szabad hamis álszeméremre hivatkozva elhallgatnunk azt a tényt, hogy a misszió pénzbe kerül – és nem is kevésbe. Személyi és anyagi kapacitásaink kimerülöben vannak, és ezt a munkaterületet csak akkor tudjuk továbbra is ellátni, ha további – legalább egy, de inkább két – főállású munkatársat tudunk a szolgálatba beállítani – aminek viszont komoly anyagi vonzata lesz. Egy munkatárs évi szemé-

lyi költsége – az adó és egyéb járulékokkal együtt – meghaladja a kétmillió forintot.

Tagságunk felé ebben az esetben már nem azt kérdést kell feltennünk, hogy tud-e adni, hanem, hogy tud-e áldozatot hozni? A kettő között igen nagy különbség van.

A BSZ másik munkaterülete a világ, a bennünket körülvevő magyar társadalom. Amikor a Heidelbergi Káté a keresztyén ember elhívásáról és küldetéséről beszél, abban határozza meg küldetésünk lényegét: hogy „a bűn és ördög ellen ez életben szabad lelkiismerettel harcoljak...” (H.K. 32.) Feladatunk tehát harcolni a démoni erők ellen, amik a világban működnek és hatnak. Bár világos előttünk, hogy a démonok az okkultizmuson és a démonok által megzavart agyú embereken keresztül dolgoznak a társadalomban, nekünk mégis az emberek mögött és fölött kell keresnünk az ellenséget. Hiába váltanak le egy gonosz politikust, vagy tesznek félre egy nyilvánvalóan démoni töltésű közírót, „művészt”, ettől alig változik valami. A démoni rontás és baj ugyanis elérte a tömegeket. Ez a rontás annak a – társadalmi méretű – tömeg-embernek fejében és szívében van, akit bármikor és bármivel félre lehet vezetni, aki Isten nélkül él, és erkölcsi érzéke halott. Ezeken az embereken is csak a Szentlélek által munkált lelki újjászületés segít. A Szentléleknek ebbe az újjászült tevékenységébe kellene munkatársaként beállnunk BSZ tagként úgy, hogy képviseljük a Jézus Krisztus által ránk bízott evangéliumot. Hisszük ugyanis, hogy csak az evangélium ereje képes az emberek gondolkodását megváltoztatni. Csak az Isten Lelke által megvilágosított értelmű ember tud a politikai választásokon jól szavazni, egészséges kultúrát létrehozni, és erkölcsös ifjúságot nevelni. Akik a Bibliából tanulnak meg hazát szeretni, családot alapítani, gyermeket nevelni, szellemi alkotásokat létrehozni, tudományt művelni, politizálni, azok mind Isten országának munka- és harcos társai azzal a démoni invázióval szemben, amelyik országunkat is hatalmába akarja keríteni. Ne maradjon tehát egyetlen BSZ tag se néma és

passzív, amikor a démoni erőkkel találkozik!

Kedves Testvérek!

Ne hátráljunk ki a feladatok elől azzal a kifogással, hogy mit tehetünk mi, hiszen kevesen vagyunk! Jézus az övét „sónak” nevezte, ami azt jelentette, hogy az élethez a sóból nem kell sok. A vérünkben is elég 0,14 százalék, aminek hiánya halált okoz. Hasonló a helyzet Isten gyermekeinek létszámával is egy adott társadalomban.

Tisztelt Közgyűlés!

A mai napon újabb fordulathoz érkezünk. A BSZ választott tisztségviselőinek mandátuma lejárt, ezért új választásra kerül majd sor.

Minden tisztségviselőnek szeretném megköszönni a végzett munkáját! De köszönöm azok fáradozását is, akiknek mandátuma ma nem jár le; a körzetfelelősöknek, a csendes napokon szolgálóknak, az önkéntes fizikai és szellemi munkát végzőknek, az adakozóknak és imádkozóknak.

Legyen áldott Isten szent neve azért a kiváltságért, hogy munkatársai lehetünk, mert úgy gondoljuk, hogy neki szolgálni kiváltság!

Köszönöm azt is, hogy a mai választás előkészítéséhez olyan sokan küldték vissza – esetleg javaslataikkal kiegészítve – a jelölőlistát, amilyenre eddig nem volt még példa. Kérem, hogy a szavazásban is ilyen felelősen vegyenek majd részt!

Szeretettel köszöntjük azt a 17 testvérünket, akik az elmúlt esztendő során, új tagként léptek sorainkba. Érezzék jól magukat közöttünk, és vegyék fel a munka terhét, mint Krisztus Jézus jó vitézei!

Hálás szívvel emlékezünk arra a 18 testvérünkre, akik az elmúlt év során mentek haza az Úrhoz. Itt maradt szeretteik találjanak vigasztalást abban az élő reménységben, amire újonnan szült minket a mi Urunk, Jézus Atyja!

Végezetül, mielőtt – megköszönve eddigi bizalmukat és segítségüket – én is leteszem tisztemet, kérem jelentésem elfogadását, és valamennyiük életére Isten áldását a 2Thes 3,5 versével: „Az Úr pedig igazgassa a ti szíveteket az Isten iránt való szeretetre és a Krisztus iránt való állhatatosságra!”

Sípos Ete Álmos / Budapest

PIHENJETEK MEG...

Olvasásra: Lk 5,16

Itt a nyár, sok városi ember ilyenkor veszi ki a szabadsága egy részét, ha tud, elutazik a család valahova, ha nem, akkor is itthon pihennek egy kicsit. De mit értünk mi pihenésen, valóban felüldülve érünk-e annak a végére, vagy egy-egy utazás után még fáradtabban folytatja a munkáját sok ember? Mit tanít Jézus a pihenésről?

A példájával is tanít: „Ő azonban visszavonult a pusztába, és imádkozott.” Előtte és utána is nagy sokaságot tanított, sok beteget meggyógyított, de ekkor valami miatt úgy döntött, hogy visszavonul, egyedül marad egy csendes helyen, és imádkozik. Pedig ez alatt is folytathatta volna a munkáját. Vajon miért vonult vissza – jó lelkiismerettel?

Nem lustaságból, nem közönyből, nem is azért, mert elege lett az állandó szolgálatból. Hanem? Azért, mert éppen a küldetésének folyamatos helyes végzése érdekében szüksége volt arra, hogy néha a szokottnál több időt töltsön az Atyával, mélyebb összpontosítással figyeljen rá, engedje, hogy benne munkálkodjék az Atya Lelke, és ne csak ő munkálkodjék az Atya küldetésében. Ezt még Ő is szükségesnek tartotta. Úgy kapcsolódott ki, hogy azonnal bekapcsolódott a mennyei áramkörbe. Ő megérezte, hogy amikor a vérfolyásos asszony hittal megérintette a ruháját, „erő áradt ki belőle”. Ezért időnként csak arra kereste az alkalmat, hogy erő áradjon bele.

Ezért kelt fel olykor kora hajnalban, még szürkületkor, hogy egy pusztán helyen imádkozzék (Mk 1,35), ezért tartotta fontosnak, hogy egy átdolgozott nap után, tanítványait elküldvén, „az éjszakát az Istennel való imádkozással töltse” (Lk 6,12), s ezért borult térdre újra és újra a gecsemánéi éjszakán is, míg ismét és visszavonhatatlanul kimondta: Atyám, úgy legyen, ahogyan te akarod.

Mert, amikor Jézus visszavonult, s átmenetileg abbahagyta a munkáját, nem semmittevésbe kezdett, hanem imádkozott. Erre adta Isten a nyuga-

lom napját is: hogy megszenteljük, vagyis azt egészen Isten számára tegyük félre. Akkor nem mi dolgozunk, hanem Ő mibennünk. Az Ő nagy tetteire emlékezünk, az Ő szent személyét dicsőítjük, az Ő velünk kötött szövetségének örvendezünk. Ezt munka közben is lehet végezni, de rászorulunk arra, hogy időnként csak ezt tegyük. Ebben a csendben ad Isten az övéinek olyan világosságot, mennyei látást, erőt, ami azután munka közben is segítség. Erre a csendes figyelésre kell, hogy legyen évente néhány hét, hetente egy nap, s naponta is valamennyi idő. A visszavonulásra szánt idő gazdagon megtérül minden ember életében.

A mi korunk nem kedvez a csendnek, az elcsendesedésnek, ennek a jézusi visszavonulásnak. Nehéz megtalálni rá az időt, sokszor az alkalmas helyet is. Egyre több lehetőség csábít bennünket, egyre nagyobb kényszer hajt, hogy fokozzuk a teljesítményt, megtartsuk az állásunkat, biztosítsuk a család megélhetését vagy gyarapodását.

Valóban igaz, amit Jevtusenko ír:

*A rohanás a kornak átka,
Az ember törli homlokát,
Majd időzavart konstatálva
Mint báb rohan tovább, tovább.*

*Mind sietve szeretnek, isznak,
Míg a lélek végül lerogy.
Sietve rombolnak, s megint csak
Sietve bánják valahogy.*

S hogy ne csak „valahogy” töltsük el és fejezzük be az életünket, hanem Isten akarata szerint, ahhoz feltétlenül szükséges, hogy néha megálljunk, csak az Úrra figyeljünk, kérjük, hogy teremtsen rendet bennünk, és segítsen az Ő világosságában járni, az Ő erejével végezni a Tőle kapott feladatokat.

Hogy mit tanít Jézus a pihenésről, megtudhatjuk a Mk 6,30-31-ből is: „Jöjjetek velem csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjete meg egy kisé. Mert olyan sokan voltak, akik oda

érkeztek, hogy még enni sem volt idejük.” Kiténik ebből, hogy

– Jézus sokat dolgozott, de tudott jó lelkiismerettel pihenni, mert nem azt tette, amit elvártak tőle, hanem ami az Atya akarata volt,

– kereste a csendet, mert nem engedte, hogy szétszórja és felszínessé tegye bármi is, mint ahogyan ma sokakat szétszór pl. a szórakoztató ipar,

– nem azt tartotta fontosnak, hogy mivel tölti valaki a pihenését, hanem, hogy kivel. Ő az Atyával töltötte, imádkozott. Ezért hívja Ő ma is a fáradtakat önmagához: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtak...” (Mt 11,28),

– az élet azonban nem pihenésből áll, csak egy „kissé”, bizonyos időre hívja tanítványait pihenni. Utána ismét azt szabad és kell cselekednünk, amit Isten készített, hogy aszerint éljünk (Ef 2,10).

Cseri Kálmán / Budapest

C. H. Spurgeon gondolatai

„Erőnket a szakadatlan munkában megfeszíteni, e világ zajos törtetésében megemésztődni és emiatt az áhítat csendes perceit elhanyagolni annyit jelent, mint magunkat a leggazdagabb lelki élményektől megfosztani.”

„Sokan azt mondják, hogy bármikor lehet imádkozni. Tudom, hogy lehet; de attól tartok, hogy az, aki nem imádkozik rendszeres időben, nagyon ritkán imádkozik.”

„Az ima belélegzi az Isten szeretetét és kegyelmét, és kileheli az Isten dicséretét.”

RÉGI ÉS ÚJ ÉLET

Kovács Miklós, négy gyermek édesapja vagyok, Nyírbogáton lakom, és a régi – Isten nélkül élt – és új életemről szeretnék bizonyosságot tenni!

Katolikus családba születtem. Gyermekkoromban – Nyírvasváriban – hitoktatásban is részesültem, még elsőáldozó is voltam. Eleinte szerettem járni az alkalmakra, mert a hallott történeteket érdekesnek találtam, de a számonkérés már kevéssé volt számomra kívánatos. Áldozni viszont szerettem volna, mert olyannak láttam a gyerekeket, mint az esküvőn a menyasszonyt és a vőlegényt. A kapcsolatol Istennel és az egyházzal az áldozásom után teljesen megszakadt – mondhatnám, ha nem tudnám, hogy ez csak az én részemről volt így, mert nekem nem kellett Isten.

Gyermekéveim nyomorúságos körülmények között teltek, alkoholista szülők gyermekeként két testvéremmel éltünk egy tanyán. Általános iskolába Nyírvasváriba jártam: hol busszal, hol gyalog vagy lovas szekérrel, amibe szalmát raktak, hogy ne fagyjunk meg, mivel az iskola több mint három kilométerre volt tanyánktól. Busszal nem szeretünk utazni, mert általában sokat késett, és mi nagyon fáztunk. Ilyenkor gyakran raktunk tüzet, így az iskolába általában késve és füst szagúan érkezünk, amiért csúfoltak is bennünket. De csúfoltak azért is, mert tanyasiak voltunk. Amikor az iskolában voltam, akkor sokszor azon járt a gondolatom, hogy vajon odahaza mi vár rám. Mi lesz velem és a testvéreimmel, ha a szüleimmel történik valami, hiszen sokszor bántották egymást, mindennaposak voltak a veszekedések, verekedések. Mindig kerestem a kiutat ebből az áldatlan állapotból, s az öngyilkosság gondolata is megfordult a fejemben. Ma már tudom, hogy Isten mérhetetlen szeretete akkor is körülött. Elhatároztam, hogy amint lehet, elmegyek otthonról, és messzi városban fogok tanulni. De csak a közeli Nyírbátorig jutottam, ahonnan hétvégén jártam haza. Gyermekkorai álom volt, hogy katona, tiszthelyettes

leszek. Sokat kellett ehhez tanulnom, mert nagyon nagy hátránnyal indultam, de a cél mindig előttem lebegett. Azt szerettem volna, hogy édesanyám büszke legyen rám. 1985-ben felavattak, majd Kőszegre helyeztek. Közben szerelmes lettem Melindába, akivel 1986-ban házasságot kötöttem. Két évig éltünk még Kőszegen, majd a feleségem szüleinél laktunk, mígnem sikerült házat vennünk Nyírbogáton.

FÜLE LAJOS: JÁTSZOTTAM ÉN IS

Játszottam én is homokban, porban,
homokvárakra eltékoztam
az életem, s most romokban élek...

MEGVÁLTÓ JÉZUS,
ne hagyj szegénynek!

Játékom eltört, elment a kedvem,
játszó gyerekből bűnössé lettem,
bús életemmel Hozzád így értem,
MEGVÁLTÓ JÉZUS,
moss meg TE vérrel!

Homokváramból kőszirtre vágyom,
TE légy a szirtem e pusztaságon,
s ha jönne árvíz ütközni bennem,
MEGVÁLTÓ JÉZUS,
TE tarts meg engem!

Hogy miért éppen Nyírbogáton telepedtünk le, abban én is csak később láttam meg Isten jó tervét. Nyírbogáton Németh István és felesége, Mártika vezetésével több helyen működött házi bibliakör, így a mi utcánkban is. A háziaszony (Ica néni) többszöri invitálására elmentem az összejövetelekre. Eleinte az elhangzottakból semmit nem értettem, de vágyat, készletést mindig éreztem. Nagyon elutasító voltam Isten dolgaival szemben, mindent igyekeztem megcáfolni. Érvelésem alátámasztásához viszont olvasnom kellett a Bibliát, és minél többet olvastam, annál gyengébbnek éreztem magam a cáfolatok terén. A végleges meggyőzés 1995-ben, a megtérésemkor következett be. Ekkor borultam le az Úr Jézus Krisztus ke-

resztje alá, bocsánatot kérve az addigi életvitélemért. Behívtam őt az életembe, és kértem, hogy legyen annak irányítója.

Amióta kegyelmet találtam Istennél, azóta megváltozott a gondolkozásom. Bizonyos dolgok – amiket addig fontosnak tartottam – háttérbe szorultak, és tudtam mindennek örülni. „Mert, akik Istent szeretik, azoknak minden javukra van” – ennek az ígének az igazságát saját életemben is megtapasztaltam. A munkahelyemen a kollégák nem értették, hogy milyen változás történt bennem. Vallást tettem nekik is, értésükre adtam, hogy nem veszek részt közös bulikban, ivászatokon, sőt még a főnökre sem tettem rosszálló megjegyzéseket, nem áskálódtam ellene – de ők ellenségesen reagáltak minderre. Ahol csak lehetett bántottak, kigúnyoltak, és árulónak tartottak. Félték tőlem, kirekesztettek, hazugnak neveztek. Eleinte nagyon rosszul esett mindez, de Isten ilyen erősítő ígéket adott: „Akinek életútját kedveli az Úr, azt még ellenségeivel is összebékíti” (Pld 16,7). Mindig imádkoztam értük is. Később már megbíztak bennem, sőt tiszteletben tartották a hitemet is. A kitartásom jutalma az lett, hogy hiteles tudtam lenni.

A megtérésem óta középfokú nyelvvizsgát tettem román nyelvből, leérett-ségiztem, jelenleg pedig főiskolai tanulmányokat folytatok a Debreceni Egyetem Egészségügyi Főiskola Szociális Munkás szakán. A főiskolai tanulmányok mellett elvégeztem a Biblia Szövetség alapfokú bibliaiskoláját.

Tanulmányaim során Máriapócsra vezetett Isten, az Idősek Otthonába, ahol, miután bizonyosságot tettem, felkértek, hogy tartsak előadásokat a Bibliából. Így alakítottunk biblia-tanulmányozó kört, amit kéthetenként tartunk.

Hálás vagyok eddigi életemért, és továbbra is az Úrnak szeretnék szolgálni!

Kovács Miklós / Nyírbogát

KERESZTYÉN CSALÁDOK SZABADSÁGON

Társadalmunkban is szokássá vált, hogy nyári szabadságra más városba, lakóhelytől távoli üdülőbe, vagy külföldre utaznak az emberek. Vannak, akik nyaralásukkal mintegy demonstrálni akarják ismerőseik, munkatársaik előtt anyagi helyzetüket, jólétüket. Nekünk, keresztyéneknek nem kellene ebben a versenyben részt vennünk!

Sajnos, sok keresztyén másként látja ezt, aminek az a megdöbbentő következménye, hogy szabadságuk alatt úgy viselkednek, mintha nem is keresztyének lennének. Addigi életvitelük felborul, templomba nem mennek, öltözködésük, magatartásuk felismerhetetlen – mintha kivetkőznének magukból. A szabadság az az időszak életükben, amikor leteszik a keresztyén hitet, és egy kicsit meghemperegnek az igazi tékozló fiú életformában. Közben ilyesmire gondolhatnak: Jobb is, hogy nem lát a lelkészem vagy a gyülekezeti tagok – mert bizonyára megbotránkoznának!

Természetesen a keresztyén ember szabadon döntheti el azt, hogyan és mivel tölti ki szabadsága idejét, de csak bizonyos korlátok között. Keresztyén mivoltunkkal, krisztusi erkölcsünkkel ellentétes dolgokat nem tehetünk akkor sem. A lustaság és kicsapongás, dorbézolás tehát nem járható út, mert akkor is keresztyének kell maradnunk.

Szabadságunk ideje ugyanis – különösebb anyagi befektetés nélkül is – igen hasznos lehet családunk lelki közösségének erősítésére, építésére; különösen, ha bizonyos lehetőségeket jobban kihasználunk, mint a hétköznapokban. Ennek megvalósításához három lényeges dologra hívom fel a Kedves Olvasó figyelmét.

CSALÁDI KÖZÖS IMÁDSÁG

Az édesapák – ha ők már nem élnek, akkor az édesanyák – komoly figyelmet fordíthatnak a családi közös imádságra. Talán nem is tudják, hogy mennyit jelenthet gyermekeiknek, ha a szülők velük együtt imádkoznak.

Egyrészt annak megtapasztalását, hogy a szülők is fejet hajtanak, megalázkodnak egy nagyobb hatalom előtt, másrészt annak megtanulását, hogy miért és hogyan is kell imádkozni. A munkás hétköznapokban kevesebb az időnk, de a szabadság ideje nagy lehetőséget ad arra, hogy tanítsuk imádkozni gyerekeinket saját példaadásunkkal.

Az imádságban jó szempont lehet Pál apostol, aki ezt mondja Timótheusnak (1Tim 2,1-2): „Intelek azért mindenkinek előtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért. Királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet éljünk, istenfélelemmel és tisztességgel teljeset.”

Ezt elsősorban a gyülekezetnek ajánlja, de nyugodtan alkalmazhatjuk a családra is, hiszen a csendes és nyugodt élet a család számára is nagyon fontos.

Sok keresztyén családban a gyerekek csak az országos és önkormányzati politikások szidását hallják, de azt nem tapasztalják, hogy a család imádkozik értük. Abból az egoista keresztyénségből, ami sokakat megkísért, jó vezető út lehet az, ha rendszeresen imádkoznak a világi, parlamenti, önkormányzati előljárókért, valamint az ellenőrizetlen hatalmi ág, a média vezetőiért.

Fontos, hogy az imádságban hangsúlyt kapjon az egyházi vezetésért, egyházi tisztviselőkért, presbiterekért, diakónusokért, a szeretetszolgálatban dolgozókért, lelkészekért, misszióért, misszionáriusokért való könyörgés is. Hétvégén a lelkész vasárnapi szolgálatra történő felkészüléséért imádkozhatnak, de meg kell emlékezniük a foglyokról, a szenvedőkről, a szükségben levőkről, a világ dolgairól. A hálaadásra pedig minden nap ad okot.

Imádságában az édesapa hangsúlyozza Istennek családjukban meglévő uralma elismerését, és alázkodik meg az Úr előtt; de úgy tegye ezt, mint aki

tudja, hogy ő is kegyelembe fogadott gyermeke! Vagyis bizalommal tegye, és magasztalja Isten szeretetét és irántuk való hűségét, vegye számba és magasztalja minden tulajdonságát! Ha reggel tartanak közös imádságot, akkor említse fel az előttük álló nap feladatait, a szükségleteket! Érdemes Isten elé tárni a családtagok gondjait, bajait, félelmeit, hasonlóan megemlékezve a közelebbi és a távolabbi rokonságról is. Olyan szempontok ezek, amik elégséges témát adnak ahhoz, hogy közösen imádkozzanak szabadságuk ideje alatt, ezzel gyermekeikben is megerősítsék ezek fontosságát.

CSALÁDI KÖZÖS BIBLIAOLVASÁS

A szabadság a nyugalom időszaka, így kihasználható arra is, hogy leül a család Bibliát olvasni, majd az olvasottakról beszélgetni. Rohanó világunkban annyira szétszabdaltak a családi kapcsolatok, hogy a hétköznapokban alig marad lehetőség a közös igetannulmányozásra. Mivel a keresztyén családban – jó esetben – mindenkinek van saját bibliája, ezért minden résztvevő kövesse az olvasott szöveget – ez is megkönnyíti az ezt követő beszélgetést. Minket is tanácsol a Mózesnek mondott isteni parancsolat: „Ezek az igék, amelyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben. És gyakoroljad ezekben a te fiadat, és szólj ezekről, amikor a te házában ülsz, vagy amikor úton jársz, és amikor lefekszel, és amikor felkelsz.” (5Móz 6,6-7)

Ezt az elfoglaltságot nem érdemes estére hagyni, amikor már túl fáradt mindenki az érdemi beszélgetéshez. Ilyenkor könnyen eltávolodnak a témától, vagy idő előtt véget vetnek a beszélgetésnek.

Hasznos lehet magyarázatot is használni az olvasandó szakaszhoz, így kisebb az esélye annak, hogy félreértik a szöveget. Az édesapa már előre olvassa el a szöveget, esetleg készüljön fel a lehetséges kérdésekre, mivel, mint

a család papjának választ kell majd adnia a felvetődő kérdésekre. Először mindig azt kutassák, hogy Isten mit jelent ki az olvasott szövegrészben!

Haszonnal fog járnai az ilyen közös igeolvasás és beszélgetés, mert mélyül az Istennel való kapcsolatuk, az olvasott bibliai szakasz pedig rendezetlen életvitelüket, bűneiket is leleplezheti, vagy éppen a gyerekek témához kapcsolódó kellemetlen kérdései szembe-sítik a szülőket istentelen szokásaikkal és életvitelükkel. Talán azokkal, amiket évközben a gyerekek meg sem említenek, vagy ha igen, akkor azt a szülők nem intésként hallották meg.

Vasárnaponként hasznos a prédikáció közös megbeszélése, de akár a Heidelbergi Káté aktuális kérdés-felelete is.

Nem szabad nagyon hosszúra tervezni ezt a szent órát, nehogy megunják a családtagok az ilyen jellegű együtt-léteket!

CSALÁDI KÖTETLEN BESZÉLGETÉSEK

A szabadság időszaka talán akkor a legáldottabb, amikor nem egymástól függetlenül töltik azt el a családtagok (esetleg az unokák is). Közös vehetnek részt családi csendeshéten, együtt nyaralhatnak, táborozhatnak, utazhatnak – még felnőtt gyerekeikkel is. Van család, ahol a nyár úgy telik el, hogy a családtagok nem látják egymást, sokszor hetekig sem – talán bejárják a fél világot, tele fáradságos programokkal.

Így azután kevesen vannak azok, akik tapasztalhatják, hogy milyen áldott lehet a családi közös beszélgetések időszaka. Sajnos, hogy sok családban már nem is tudnak beszélgetni, hiszen az éppen erre szánt idő alatt is folytonosan zakatol a TV, szól a rádió, vagy még a fülhallgatót sem teszi le gazdája. A szabadság időszaka tehát lehet a beszélgetésre szoktatás ideje is. Hiszen ekkor lazul az élethelyzetek okozta nyomás, a távolság segít a hétköznapi feldolgozatlan eseményeinek, gondjainak, örömeinek átgondolására. Könnyebb tervezni is az élet taposómalmától kicsit eltávolodva.

Családunkban például ma is hasznosak a közös beszélgetések szüleinkkel. Egyrészt mindannyian változunk, külön utakon járunk, de ilyenkor belelátunk, újra részesei leszünk egymás

életének. És akkor még nem is említetem az unokák és a nagyszülők áldott együttléteinek hasznát.

Én is örömmel emlékezem vissza családunk – többnyire konyhában zajló, vagy a nyári ebéd utáni, máskor éjszakába nyúló – kötetlen beszélgetéseire, ahol felszínre jöhettek indulatok, beterjeszthettük terveinket, de felelevenedhetett szüleim, nagyszüleim gyermekkor, múltja, és persze megmérettetett a mögöttünk levő iskolai év is... Eszembe jutnak most is az akkor elhangzott szülői tanácsok, intések baráti vagy éppen feszült hangulata, és sok minden, amiket ilyenkor – valamiért – könnyebb volt kimondani és megbeszélni. Mindenki szabadabban kitarhatta szívét, amire nem is vártunk mindig válaszokat, hiszen elég volt számunkra az, ha testvéreink és szüleink meghallgatták azt. Majd lehet, hogy két nap múlva tértünk vissza az elhangzottakra – átgondolva és megérelve a választ, a tanácsot.

Ezek a beszélgetések a szülők, különösen is az édesanyák nagy lehetősége – lehetőség arra, hogy tanítsák, útmutatásaikkal irányítsák, vagy éppen csendesítsék, korrigálják, lelki-gondozzák gyermekeiket. A gyermekek pedig átélhetik és megfogalmazhatják magukban azt az élményt, kérdést, hogy: „Lehetséges, hogy mégiscsak érdekli szüleimet az életem?” Mások fontos felfedezést tehetnek: „Édesapa is a családhoz tartozik, velünk van, és tud a dolgainkról.”; vagy: „Szüleim is voltak gyerekek, és nekik is voltak hibáik.” Sokszor a szülőknek tudomásuk sincs arról, hogy egy-egy ilyen beszélgetés milyen mély nyomokat hagy bennük, az, amit gyermekük talán így tudatosít: „A szüleimmel át tudtuk beszélni a dolgokat” – és mekkora segítség lesz majd későbbi döntéshozatalukban az ilyen megá-lapítás: „Tudom, hogy mit gondolnak erről szüleim.”

*

Mindez nem kerül pénzbe, és mégis hasznosabb, mint bármilyen drága nyaralás, aminek a család esetleg semmi hasznát nem látja majd ebben az értéket veszített világban.

Sípos Ajtony Levente / Soltvadkert

MENNYEI ATYÁNK SZERETETE

„...Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson. Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus, aki adta önmagát váltságul mindenkiért...” 1Tim 2,4-6/a

Az Igéből kihangzik, hogy Isten, a mi mennyei Atyánk csodálatos megoldást talált megmentésünkre, bűnből történő kiszabadulásunkra. Ezt a tényt mi szinte fel sem tudjuk fogni, mert nem számolunk komolyan azzal, hogy az ember teremtése után egy döbbenetes tragédia történt: őseink vétkeztek Isten ellen, és ez a bűn kihatott azóta minden emberre. Mi is csak szaporítjuk bűneinket, aminek – a Biblia tanúsága szerint – örök halál a következménye. Ezt a szomorú valóságot csak akkor ismerjük fel, értjük meg, ha Isten Lelke felfedi előttünk. Isten szeretete azonban közbelépett:

Ő nem akarja, hogy bűneink miatt elveszünk. Az ő megoldása az, hogy Jézus Krisztus személyében 2000 évvel ezelőtt elvégezte az engesztelő áldozatot, kifizette bűneink árát a golgotai kereszten. Ez a VALÓSÁG, erről tanúskodnak az ÍRÁSOK, és erről tesz bizonyosságot Isten élő EGY-HÁZA, a választottak sokasága.

Jézus Krisztus minden emberért meghalt, azért, hogy bűnbocsánatot szerezzen, és feltámadásával új életet ajándékozzon. Istennek az az akarata, hogy minden ember üdvözüljön, és az igazság ismeretére eljusson, mert Jézus Krisztus minden emberért kifizette a mennyei váltságdíjat.

Bükkösi Miklós / Budapest

„A nagy emberek életének és eredményes szolgálatának titka mindig abban rejlett, hogy volt idejük Istennel egyedül lenni.“ (Kroecker)

*

„Nem elég Istent megismernünk, engedni kell, hogy Ő éljen bennünk.“ (Kapi)

AZ IMÁDSÁG ÓRÁJA A GYÜLEKEZETBEN

Ora et labora! – Imádkozz és munkálkodj! – buzdít a régi keresztyének által megértett, a következő generációkban újra és újra fölfedezett, napjainkra azonban feledésbe merülni látszó bibliai tanítás.

Az egyik református egyházmegyében készült felmérés szerint, a gyülekezetek mintegy felében egyáltalán nincs a közös imádságnak szervezett, rendszeres alkalma, nincs imaóra. Az úrnapi istentiszteletre érkezőknek csupán töredéke kapcsolódik be a negyedórával korábban kezdődő közös imádkozásba, és rendszerint mindig ugyanazok a hűséges testvérek. De még az is előfordul, hogy a gyülekezet pástora akadályozza meg, sőt tiltja be a keresztyének imádságos összejövetelét, ilyen-olyan okból.

Ez a néhány jelenség is arra utal, hogy gyülekezetekben a sokféle program mellett a közös imádság a gyülekezeti élet mostoha gyermekévé lett. Ismerünk evangélizáló, misszionáló, szolgáló, áldozatosan adakozó vagy templomépítő gyülekezeteket, de melyik gyülekezetet jellemezhetnénk imádkozó gyülekezetként? Az ima-hetek a legtöbb esetben újabb prédikációk, tanítások sorát jelentik, de alig-alig fordul elő, hogy valahol ténylegesen közösen imádkoznának is. A mai állapothoz vezető történelmi vagy pszichológiai okokat bárki kutathatja, bizonyosan sok tanulsággal szolgálhatnak számunkra az ilyen vizsgálatok. Hadd legyen ez az írás inkább bátorítás, mert a régiek buzdítása a XXI. századra sem veszítette el jelentőségét!

A Szentírás bőséges útmutatással, tanítással és buzdítással szolgál számunkra Jézus Krisztus gyülekezetének imádkozó életéről, az imádkozó gyülekezetekről. A tanítványokat Jézus Krisztus tanítása és életpéldája egyaránt imádságra buzdítja.

Az evangéliumok leírásából úgy tűnik, hogy Jézus Krisztus számára a hajnali csöndes időszak volt az imádság órája (vagy órái). Erre utal az a tény, amikor egy-egy mozgalmas nap előtt

vagy után puszta helyre vonult félre. Életének két döntő eseménye előtt egész éjszaka imádkozott az Úr. A tanítványok elhívását, kiválasztását megelőzően „kiment a hegyre imádkozni, és Istenhez imádkozva virrasztotta át az éjszakát.” (Lk 6,12) A munkálkodás, az aktivitás előtt Jézus Krisztus imádkozott – előbb az imádság, azután a munkálkodás. Ora et labora! Minél jelentősebb, nagyobb horderejű a munka, annál fontosabb az imádságos felkészülés.

TÜRMEZEI ERZSÉBET: NYÁR

Uram, áldalak a nyárban.
Aranykalászos határban
száll most hálával teli
trónusod elé az ének
tüzéért a nap hevénél,
mert a szemet érleli.
Eszőcseppek záporáért,
hajnalok hűs harmatárét,
mindenért az ég alatt
vigassággal áldalak.

Friss vetés, szép zöld ígéret
magot hozott és megérett,
s amint lengeti a szél,
zizegő, szelíd szavával,
hitet tevő himnuszával
nagy jóvoltodról beszél.
Boldog, aki érti, hallja,
s míg aratni lendül karja,
miközben rend rendre dül,
téged dicsér egyedül.

Minden kicsiny búzaszemben
térdrekényszerítesz engem,
csodatévő Istenem.
Kezed odatette áldva
a nyár gazdag asztalára
mindennapi kenyerelem.
S asztalán a keresztfának
Fiadat is odaszántad,
hogy benne legyen nekünk
kenyerünk és életünk.

Jézus Krisztus másik átvirrasztott éjszakájáról az utolsó vacsora utáni, a Gecsemáné kertben, megváltásunk haj-

nalán történetekről szóló tudósításban olvasunk (Mt 26,36-46). A másnapi események, elfogatás, koncepciók pe-rek, gyalázat, kereszthalál előtti éjszakan imádkozik az Úr. A menny királya készül a döntő golgotai ütközetre – és imádkozik. A tanítványok pedig alszanak. Lehet, hogy ez jelenlegi gyülekezeteink tragikus képe is? Jézus Krisztus imádkozik, a tanítványok pedig imádság helyett alszanak. A váltásgmű, a kereszthalál előtt az Úr imádkozott. Előbb imádkozott...

De Jézus Krisztus nem csak példájával vezette, hanem tudatosan nevelte is tanítványait az imádságra, amikor bevonta őket imádkozó életébe. Imádkozni vitte fel tanítványait a megdicsőülés hegyére (Lk 9,28). A puszta helyre, az imádság helyére hívta őket missziói körútjuk után megpihenni. (Mk 6,31-32; Lk 9,10) Úgy tűnik, Jézus Krisztus tanítványai számára az imádság, a mesterrel töltött idő jelenti a megpihenést. Ezt nyári programjaink, intenzív pihenésünk fáradalmi között érdemes nagyon komolyan venni! Imaközösségbe hívta az Úr a tanítványokat a Gecsemáné kertben is. De az Úr imádsága is tanítás, amivel Jézus Krisztus imádságra neveli, tanítja követőit: Mt 6,9-13; Lk 11,1-4. Ha Jézus Krisztus imaközösség építő „módszerét” próbáljuk ellesni, az a fenti igék alapján így rajzolódik ki:

- Imádság a tanítványok elhívása előtt
- Tanítás az imádságról a tanítványok számára – elméleti ismeretek
- Meghívás saját, imádságos életébe – gyakorlati alkalmazás

Az első gyülekezetekben már a tanítványok vonták be testvéreiket az imádságba, és lettek ezek a gyülekezetek imádkozó közösséggé.

A gyülekezetben volt az imádságnak órája, szántak rá időt: Csel 2,42-47. A jeruzsálemi templomban is az imádság órájára gyűltek össze (Csel 3,1), de házanként, kisebb közösségekben is imádkoztak együtt (Csel 12,1; 12-17). Ilyen intenzív imádkozó közösség jelentette a háttérét a gyülekezeti életnek. Ebből a

(a 10. oldal folytatása)

gyökérből táplálkozott a bizonyosságtétel, az asztal- és szeretetközösség, de az egyházfegyelem is. Ezek az alapvető életfunkciók nem kerültek szembe egymással, hanem együtt tették elevenné Krisztus testét.

Amikor az imádság mint életfunkció kiszorul a gyülekezetből, az a test betegségét jelenti. Nem betegséghez vezet, hanem maga a betegség. A gyülekezet, a test számára életveszélyes helyzet, amikor bármelyik életfunkció leáll, vagy elcsökevényesedik. Az emberi test számára tüdő nélkül nincs biológiai élet. Légzés nélkül nem működik a keringés, az emésztés, az idegrendszer, sem az izmok rendszere. Kifejletlen, vagy csonkolt tüdő a test egész teljesítményét lecsökkenti. Ugyanígy tekinthetjük az imádság hiányát a gyülekezeti test halált jelentő betegségének.

A hiányzó vagy fejletlen életfunkciót nem pótolhatjuk más funkcióval. Az imádkozó közösséget nem lehet helyettesíteni még több, vagy még jobb tanítással, prédikációval, kétékező szolgálattal, vagy adakozással, mint ahogyan a tüdő helyére hiába operálnánk be a szívet, vagy agyat. Az imádság életfunkciója pótolhatatlan, mással nem helyettesíthető. Hiába próbálkozunk az úrvacsora előtt hitvallási, bűnvallási kérdésekkel helyettesíteni a közös imádságot. Bármilyen „szépen imádkozott a tiszteletes Úr”, ez soha sem fogja helyettesíteni a házi imaközösségek személyességét, elevenségét. Amíg az életfunkció nem, vagy rosszul működik, a betegség megmarad, az egész test beteg lesz.

Ha felborul az „Ora et labora!” rendje, akkor marad az emberi cselekvés, a munka, a vég nélküli fáradozás. A gyülekezet élete oratórium helyett laboratóriummá lesz, ahol szakadatlanul folynak a kísérletek, zajlanak a programok, a projektek. Így próbálgatjuk életben tartani a testet, amit éppen az imádság, az imádat, a hódolat, a könyörgés, a bűnvallás, a hálaadás kapcsolna egybe a fővel, Jézus Krisztussal, az élet forrásával. Javasolom, tegyük a gyülekezetet újra oratóriummá, az imádság helyévé! Ha meg merjük ezt tenni, akkor sok kényszeres cselek-

véstől szabadulunk meg. Ha az imádság lélegzetvétele működik, kidobhatjuk a gyülekezeti légzőkészülékeinket, a vas-tüdőket.

Az egészséges Krisztus test ma is imádkozó közösség, a tanítványok ma is imádkoznak, éppen azért, mert Jézus Krisztus tanítványai, és őket Uruk erre tanította. Hogy pedig az imádság életfunkciója egészségesen működjön, ahhoz íme néhány gyakorlati javaslat:

- Tervezzünk időt az imádságra! Legyen az imádságnak elkülönített, védett órája! Ez missziói munkatervi feladat. Egyénileg is készíthetünk munkatervet, napi, heti, havi, éves, vagy távolabbi kitekintéssel. A nyári pihenés különösen alkalmas az imádságra.
- Ne használjuk másra az imádság idejét! Ha egyszer az imaóra az imádság órája, akkor ne prédikáljunk, ne csevegjünk egymással, főleg ne pletykáljunk! Ha az imahét imahét, akkor ne csupán prédikációdömping legyen, hanem a koncentrált imádság hete!
- Tanuljunk az imádságról Jézus Krisztustól! Tanuljunk imádkozni a Szentírásból! Ezzel kapcsolatban sok építő olvasmány, hallgatható prédikáció, tanítás fellelhető már. Aki pedig egyáltalán nem imádkozik, az kezheti így: „Uram, taníts minket imádkozni...” (Lk 11,1).
- Kezdjük el! Ha kell magunk, ha vannak, társaink, akkor velük együtt! Nem mindenki számára egyszerű feladat imádságban hangosan megnyilvánulni, de az egyháztörténelem kétezer évének minden imádkozója egyszer 'először' imádkozott. Ne félj tehát elkezdni!
- Keressük azokat, akiket meghívhatunk mi is imádságos életünkbe, ahogyan Jézus Krisztus is meghívott minket! Ne másoknak szervezzük meg az imaközösséget, hanem hívjunk a magunk imádságába másokat is! Jézus sem imakör szervezésre, hanem imádkozni tanította az övéit. Ha egyedül imádkozol, hívd magadhoz egy testvért! – és, ahol ketten hárman együtt vannak Jézus Krisztus nevében, ott ő is jelen van.
- Különösen fontos feladat a férfiakat

imádságra hívni. A magyar nép lelkében súlyos ördögi kötelék az a szemlélet, ami az imádkozást asszonyi dolognak tartja. Ennek megfelelően a nők közül többen és könnyebben indulnak imádkozó közösségekbe, mint a férfiak közül. Fordítsunk erre figyelmet! (1Tim 2,8)

- Az imaközösség nem 'lelkipásztor jelenlét' függő. Nem baj, ha kipróbált tanítványok vezetnek, és szervezik az imaközösséget, amibe bekapcsolódhat a lelkipásztor is. Van példa arra, hogy azonos időben, több helyszínen, háznál gyűlnek össze a testvérek imádkozni. A lelkipásztor – mint az imádkozó közösség egyik tagja – hol az egyik, hol a másik közösségbe kapcsolódik be. De, ha nincs jelen, az sem teszi működésképtelenné az imaközösséget, sem gyümölcstelenné az imádságot, a testvéri kapcsolatot. Sőt! A testvérek megbátorodnak, önállóbbak lesznek, a gyülekezet egésze érettebbé válik.

Sok gyülekezet, sok keresztyén élete szűkölködik olyan imádkozó közösség – erőmű – nélkül, ami például C. H. Spurgeon igehirdetői szolgálatát támogatta. Éppen ezért, a régiók buzdítása nem vesztett jelentőségéből 2007-re sem: Ora et labora! Imádkoz és munkálkodj!

Cs. Nagy János / Budakalász

*PECZNYÍK PÁL:
JÉZUS IMÁDATA*

Szent Atyánk éke,
Te vagy a béke,
Te függél vérben
A Golgotán.
Tégedet várunk,
Térden imádunk,
Boldogan járunk
Lábad nyomán.

Ígérted nekünk,
Ha téged félünk,
Eljössz majd értünk,
Hogy felragadj
Földről az égbe,
Ragyogó fénybe,
Atyád elébe –
S velünk maradj.

IGAZ LELKISÉG

(Á LA F. A. SCHAEFFER)

„A síró próféta” – így jellemezte valaki Francis Schaeffert, a Magyarországon sem teljesen ismeretlen teológust, keresztyén gondolkodót és presbiteriánus lelkészt. Schaeffer a 20. századi evangéliumi mozgalmak meghatározó alakja volt, a L’Abri közösségek egyik megalapítója és vezetője. Ezen kívül számos kötete jelent meg nyomtatásban, az apologetika területén pedig nemzetközileg elismert szaktekintélynek számított.

Akik ismerték őt, azok szinte kivétel nélkül állítják, hogy Schaeffer szellemi nagysága nem csupán kivételes írói és előadói zsenialitásában rejlett, hanem kiváló lelkigondozó is volt. Tudott hallgatni, másokat meghallgatni, és együtt sírni másokkal. És akik ilyen emberként ismerték meg, azok tudták, hogy Schaeffer istene nem egy kegyetlen Isten, hanem irgalmas Atya, aki megbocsátja a bűnöket. Mindemellett, mint szenvedélyes apológétát is szívesen emlegetik. Mindenkor szilárd meggyőződéssel hirdette és vallotta meg az evangéliumi keresztyénség alapigazságait, és ha ezeket valaki támadta, akkor nem volt rest megkongatni a vészharangot sem. Számos könyve jelent meg ebben a témában, miközben a filozófiai írásai legalább ennyire számottevőek.

A neves teológus és filozófus 1912. január 30-án született a pennsylvaniai Germantownban, egy kereskedő család egyetlen gyermekeként. Iskoláit a Hampden-Sydney Collegben végezte, itt szerzett diplomát 1935-ben. Még ugyanebben az esztendőben házasságot kötött Edith Seville-lel, egy kínai misszionárius leányával. Három leányuk és egy fiuk született. Később a Westminster Theological Seminary-ba iratkozott be, ahol Cornelius van Til és J. Gresham Machen munkásságát tanulmányozta. A következő esztendőben a Faith Theological Seminary diákja lett, ahol 1938-ban szerzett újabb diplomát.

Egy ideig lelkészként szolgált, először Pennsylvániában, majd pedig Missouri-ban, míg végül 1948-ban Svájcba költözött. Itt hívta életre 1955-

ben az első L’Abri-közösséget, ami néhány év elteltével egész mozgalommá nőtte ki magát. Kisközösségei ma már Európa-, Ázsia- és Amerika-szerte megtalálhatók. Ezek, a műfajukban nehezen meghatározható közösségek egy családias hangulatú missziós tanulmányi központhoz hasonlíthatók, ahol a különböző országokból jött diákok tartózkodásuk ideje alatt – bár nem a közösség állandó munkatársainak lakásaiban laknak – rendszeresen együtt étkeznek a családokkal, és bepillantást nyerhetnek az előadók, mentorok hétköznapijaiba is. A néhány hetet, hónapot itt töltő diákoknak őszinte, nyitott légkörben van lehetőségük választ keresni az Istennel és az élet értelmével kapcsolatos kérdéseikre.

A lelki munka mellett Schaeffernek sorra jelentek meg könyvei, amelyeket azután a világ számos nyelvére lefordítottak. Munkássága elismeréseként több egyetem is díszdoktorává fogadta. A hetvenes évek végén megbetegedett, végül hosszú szenvedés után 1984. május 15-én hunyt el a minnesotai Rochesterben. „Élete és munkássága milliók lelkét érintette meg, és millióknak segített, hogy felismerhessék Isten igazságát” – mondta róla Ronald Reagan amerikai elnök, amikor a halálhírérről értesült. Charles W. Colson amerikai keresztyén író pedig így jellemezte őt: „A bibliai próféta, mondják, nem jövőbelátó, mint ahogy a csillag- és tenyérjósok állítják magukról. Inkább olyan valaki, aki a jelenben olyan dolgokat lát, amikre mások vakok. Valamint a próféta figyelmeztet arra, hogy mi történik a jövőben, ha nem térünk helyes útra. E meghatározás szerint Francis Schaeffer a 20. század második felének nagy prófétája volt. Isten legerősebb hangja, mind az egyház, mind a kultúra felé.”

Itthon, annak ellenére, hogy magyar nyelven több kötete is megjelent (mint pl. a Szabadulás az értelemről, Ő létezik, és nem hallgat, Ismertetőjelük: a szeretet, Aki Van, Művészet és Biblia), illetve az általa elindított L’Abri mozgalom két ízben is szerve-

zett konferenciát Révfülöpon, nevét, munkásságát mintha nem ismernék, és méltányolnák eléggé.

Az Ébredés Alapítvány gondozásában ősszel „Igaz lelkiség” címmel egy újabb könyve jelenik majd meg. Talán ezzel sikerül egy ismételt lépést tenni ahhoz, hogy Francis A. Schaeffer életműve elfoglalhassa méltó helyét a honi teológiai és filozófiai gondolkodásban! Íme, kedvcsinálóként Jerram Barrs előszavából (ford. Király Levente) néhány gondolat:

„A szeretet, mondja Schaeffer, nem lehet zászló, amit körülhordozunk; vagy szlogen, amit mantra-szerűen ismételtünk. A szeretetnek a gyakorlatban kell nyilvánvalónak lennie. Minden igazán nagy keresztyénben, írja, van valami kedvesség és gyengédség – olyan kedvesség és gyengédség, ami megnyilvánul az örömben, amit kisgyermekkel töltött idő okoz nekik, és az energiában, amit szívesen szánnak a ’kis emberekre’. Az ilyen szeretet mutatja, hogy a hívő igazán találkozott-e az Úrral. Az Úr ugyanis kis gyermekeket vesz magához. ’A megrepedt nádszálat nem töri össze, a füstölgő mécseset nem oltja el’. Az Úrnak van ideje népének minden tagjára, függetlenül attól, hogy ők mennyire tűnnek lényegtelennek a keresztyén vezető számára, akinek bokros tennivalói járnak az eszébe.

Ez a hangsúly a kedvességen és a gyengédségen mélyen bele volt vésvé Schaeffer eszébe és szívébe. Mi, akik nap mint nap vele dolgoztunk, ezt láttuk az ő életében. Szemei elrészkenyültek egy kisgyermek láttán. Gyengéd együttérzést mutatott az olyanok iránt, akik kétségeikkel és kérdéseikkel küzdöttek. Szívesen ült és beszélgetett órákig olyanokkal, akiket a világ (vagy az egyház) jelentéktelennek tartott. Éppolyan boldog volt, ha egy szállodában a szobalánnyal vagy a takarítóval beszélt, mint amikor híres egyházi, üzleti vagy politikai vezetővel találkozott...

Ha jobban szeretjük Krisztust magunknál, akkor késznek kell lennünk a

harcra a vágy ellen, hogy igaznak bizonyuljunk; a tisztelet, dicséret, pozíció, pénz, hatalom iránti vágy ellen. Nap mint nap vívünk kell ezt a csatát a Lélek erejével. Ha szeretjük Krisztust, fel kell készülnünk rá, hogy

MINDIG CSAK ADNI
ismeretlen költő verse

A jó öreg kút csendesen ontja vizét
így telik minden napja.
Áldott élet ez, fontolgomat:
csak adni, adni minden napon.
Ilyen kúttá kellene lennem.
Csak adni teljes életemben.
Mindig csak adni?
Ez terhet is jelenthet!
Jó kút, nem érzed ezt a terhet?
Belenézek, tükre rám ragyog,
de hiszen a forrás nem én vagyok!
Árad belém, csak továbbadom,
vidáman, csendben és szabadon.
Hadd éljek ilyen kút-életet,
osszak áldást és sok-sok szeretetet!
Nem az enyém, Krisztustól kapom,
egyszerűen csak továbbadom.

naponta meghaljunk: hogy halálra szánjunk minden ilyen gondolatot (hatalom, pénz, pozíció stb.) az iránta való szeretetünk kedvéért. A hangsúly azon van, hogy szükséges 'naponként meghalunk', az Igaz lelkiesség egyik fő témája, és még mindig olyan üzenet, amit ritkán tanítanak templomainkban. Szeretünk jót gondolni magunkról, szeretünk okot találni arra, hogy gratuláljunk magunknak az Úrért végzett odaadó szolgálatunkért. Az a hangsúly, amit Schaeffer helyez a saját szívünk iránti könyörtelen őszinteségre, nem hagy teret az ilyenfajta öndicséretnek.

Ennek a hangsúlynak inkább arra kellene minket ösztönöznie, hogy felismerjük: folyamatosan szükségünk van Krisztus irgalmára és megerősítésére az életünkben. Elsősorban erről szól az Igaz lelkiesség. Arról, hogy mennyire fontos naponta Krisztus munkájába vetett hitből élni. Csak Krisztusba vetett hitből igazulunk meg, és ezt minden igaz keresztény boldogan elismeri, mert rájövünk, hogy soha nem tudunk Istennek elegendő tisztességet

felmutatni, hogy elfogadtassuk magunkat. Schaeffer azonban hozzáteszi (és erről vall az egész Szentírás is!), hogy hit által szentelődünk is meg. A keresztény élet nem olyan, hogy a Jézusba vetett hit ajtaján belépünk, aztán onnantól a saját erőnkől haladunk tovább, mintha meg tudnánk szentelni magunkat. Nem! A megszentelődés, a keresztény növekedés Isten Lelkének munkája, amit szintén hittel tudunk magunkévá tenni, éppúgy, ahogy újjászületésünk is Isten műve, amit hitünkkel fogadunk el."

Margit István / Pécel

FÜLE LAJOS: HA FÖLÉNK NŐ

Ha fölénk nő a feladat,
a gyöngeségünk kiderül.
Erőnk feletti utakat
nem lehet járni e g y e d ü l ,
mert földre roskaszt a teher,
s ha KRISZTUSUNK föl
nem emel,
a por, a sár is beborít.
Nem segít rajtunk, csak a hit.

HOMOSZEXUÁLIS ÁTVÁLTOZÁSOK

Az alábbi írás az amerikai meleg mozgalom egyik 'üdvöskéjének' átváltozásáról szól. A dolog pikantériája, hogy ebben egy bennfentes beszámolójából idézve ismerhetjük meg addigi közösséget, mégpedig olyan jelzők kíséretében, amit a média más esetben szélsőségesnek, rasszistának szokott nevezni.

*

Michel Glatze egészen a közelmúltig az egyesült államokbeli melegek egyik vezéralakjának számított. Nem régen azonban nyilvánosan is kijelentette, hogy szakított a mozgalommal, és nem tekinti magát homoszexuálisnak. Glatze, aki az elmúlt évek során gyakori szereplője volt a különböző médiáknak (sőt alapító szerkesztője a „Young Gay America” című magazinnak), egy exkluzív írásban számolt be átváltozásának történetéről.

Glatze, már közel másfél éve megszakított minden kapcsolatot a meleg mozgalommal, mostani bejelentése mégis sokakat meglepett. Az életében végbe-

ment radikális változás – mondta el a www.worldnetdaily.com (WND) című internetes lapnak – egy belső „készítés” hatására kezdődött el, amit ő egyértelműen Istennek tulajdonít.

„Meggyőződése, hogy az Istennek célja van velem” – mondta. „Már akkor szólt hozzám, amikor különböző éjszakai bulikban vettem részt, vagy a kábítószer hatása alatt álltam. Miért vagyok én itt, és miért is csinálom mindezt? – kérdeztem magamtól, Isten pedig megadta a választ.”

Glatze elmondása szerint tizennégy éves korában fedezte fel magában a homoszexuális hajlamokat, de csak húsz évesen vallotta meg nyilvánosan azt, hogy a saját neméhez vonzódik. Ezt követően évekig élte a meleg életét, sőt elszánt homoszexuális aktivista lett, és a meleg mozgalomban komoly vezető szerephez jutott.

Szerte a világban gyakran lépnek nyilvánosság elé ismert emberek, köz-

szereplők, és vallják be homoszexualitásukat. Magyarországon is volt már erre példa, amikor egy tévés újságíró, később egy politikus, a napokban pedig egy államtitkár vallott a saját neméhez fűződő vonzalmáról. Ezt nevezi a média „coming out”-nak. Glatze most egy fordított „coming out”-ban beszélt a homoszexualitás terhe alól való felszabadulás gyönyörűsége hatásáról; aminél, mint mondta: „felemelőbb dolgot még nem éreztem életemben”.

Mielőtt erre az eseményre sor került, Glatze kapcsolatba lépett a WND szerkesztőjével, David Kupelian-nal. Ebben nagy segítségére volt a „The Marketing of Evil” (A Gonosz marketingje) című könyv, ami jelentősen közrejátszott a „gyógyulásban”, és rádöbbentette, hogy a mai társadalmat mennyire áthatja a bűn. „Semmi sem jelentene nagyobb örömet számomra,” – írta Kupelian-nak – „minthogy kimondjam az igazságot a homoszexualitás kérdésével kapcsolat-

ban, és jóvátegyem bűneimet, amelyeket az elmúlt időszakban ezen a téren elkövettem”. A homoszexualitást olyan „élvezet-alapú” párkapcsolatnak nevezi, ami valójában soha nem elégíti ki a feleket teljességgel. „Az egész olyan, mint, amikor az ember kábítószeres hatás alatt áll, és elszakadt a valós világtól” – mondja.

Bejelentése felidéz egy másik prominens meleg magazin kiadóját, aki a közelmúltban szintén megtagadta korábbi életstílusát. A fekete bőrű leszbikus meleg-aktivista, Charlene E. Cothran, a Venus Magazine főszerkesztője volt, majd keresztyénné lett, és lapját egy olyan misszió szolgálatába állította, amelyik „bátorítja, felvilágosítja és segíti azokat, akik fel akarnak hagyni homoszexuális életstílusukkal.”

Miután Glaze huszonkét évesen a „Young Gay America” magazin szerkesztője lett, nagy tekintélyre és ismertségre tett szert. Számos elismerést és kitüntetést kapott, gyakran tűnt fel a különböző tévék képernyőin és újságok címlapjain. Később dokumentumfilmet

forgatott a homoszexualitásról, amit a világ több országában bemutattak, sőt nemzetközi díjjal jutalmaztak. 2004-ben San Francisco-ból Kanada keleti részébe, Halifax-ba költözött. A következő évben részt vett egy televíziós műsorban, ahol együtt szerepelt Judy Shepard-dal, az 1998-ban homoszexualitása miatt meggyilkolt Matthew Shepard édesanyjával.

„Miután újra megnéztem a műsort, kérdések merültek fel bennem: Vajon, helyes-e, amit teszek? Jó célt szolgál-e azzal, amit csinállok?” – vallotta be később. „Senkit sem ismertem, akihez odamehettem volna kétségeimmel, így Istenhez fordultam. Ő pedig egyre inkább rám terhelte bűneimet, bűnként pedig főleg azt, ahogyan eddig éltem, és amit hirdettem”. Végül a „Young Gay America” magazin munkatársai is észrevették, hogy minél többet foglalkozik az Úr dolgaival, annál inkább eltávolodik a lap szellemiségétől. Glatze végül leült a számítógépe elé, és megírta mindazt, amin ezekben a hetekben gyötrődött. Írását ezekkel a

szavakkal fejezte be: „A homoszexualitás halál, és én inkább az életet választom!” A gépét bekapcsolva hagyta, hogy „bizonyágtételét” mások is elolvashassák. A döbbenet leírhatatlan volt.

Miután felmondott a munkahelyén, a szívére hatalmas kő esett le. Azóta életében minden átértékelődött. Ráeszmélt, hogy akik eddig intették őt, azokat valójában a szeretet motiválta, és nem pedig a gyűlölet, ahogyan eddig ő hitte. Korábban úgy vélte, hogy, akik ellenzik a homoszexualitást, azok durvák, gonoszak, és kegyetlenek. Arra gondolni sem mert, hogy esetleg jó szándék vezérli őket.

Ma már – mint mondja – teljes életet él, és minden erejével azon fáradozik, hogy segítsen azokon, akik szenvednek homoszexualitásuk miatt, de nem lelik a kiutat ebből az állapotból. Őszintén reméli, hogy amiként Isten őt megtalálta és megszabadította, másokon is könnyörülni fog.

M.I.

(Forrás: www.worldnetdaily.com)

DURVA ORVOS

Kínzó fájdalmak miatt egyik klinikáról a másikra kerültem. Az egyik orvos megkérdezte: „Hány kiló?”, „Nyolcvan” – válaszoltam. „És mennyi folyadékot fogyaszt naponta?” – kérdezett tovább. „Hát, talán egy litert” – feleltem bizonytalanul. „Az nulla!” – kiáltott éles hangon az eddig halk szavú orvos – „Két és fél liter folyadékot kell fogyasztania naponta. Nézze! Itt vannak a vizsgálati eredmények. Mind rossz. Mert a testben minden összefügg egymással. Mit akar? A vesztét?”

Nem sértődtem meg a durva beszédre, mert jól emlékeztem, hogy régebben is mondta már nekem nem egy orvos, amikor laboratóriumi leleteimet vizsgálta, hogy több folyadékot kellene fogyasztanom. De hát hol elfelejtettem, illetve nem értem rá, vagy nem vettem komolyan a szelíd figyelmeztetést.

*

Mi, lelkészek arra kaptunk elhívást, hogy az embereket a Jézusban való

hitre hívjuk, és öhozzá segítsük őket Isten igéjének „élő vizével” (Jn 4,10). Az a kísértésünk, hogy ezt ál-szeretettel, simogató szóval, megnyugtatóssal tegyük – legalább a prédikáció befejező szakaszában. Mert senkit sem akarunk megsérteni, nehogy hátat fordítsanak, elmaradjanak az istentiszteletekről, esetleg más gyülekezetekhez csatlakozzanak. Többször mondták nekem is istentisztelet után, hogy milyen szépen tetszett prédikálni. Olyankor mindig szégyelltem magam. Luther nem félt olykor „durva” lenni, Pál apostol sem, sőt maga, Jézus sem mondta azoknak, akik beszédén megbotránkoztak, hogy várjatok, nem így gondoltam, hanem engedte, hogy elmenjenek: „Ettől fogva tanítványai közül sokan visszavonultak, és nem jártak vele többé” (Jn 6,66). Mi pedig szósz helyett cukrozunk (Kol 4,6). Persze, a paprikázás semmivel sem jobb.

Kedves Testvérem! Hány éve tartozol a gyülekezetekhez? Kettő, tíz, ötven?

És naponta (hetente) mennyit fogyasztasz az élő vízből, amit az érted életét feláldozott Jézus kínál neked (Jn 4,14)? Egy órányit, tíz percnyit, vagy...? És hány óra hosszat szürcsölöd naponta (most én is durva leszek) azt a moslékot, ami képes újságokból és a TV-ből ömlik? Csodálkozol, hogy nincs békességed, az idegeskedés a gyomrodra megy, depressziós vagy stb.? Hát a vesztedet akarod? Az örök vesztedet?

Az az orvos, akiről az írásom elején szóltam, nem sokkal később a legnagyobb szakértelemmel megoperálta, és én nagy hálával gondolok rá ma is. Nem durva volt ő, hanem a mentő szeretet határozottságával szólt. Imádkozom érte, hogy még sok beteget meggyógyíthasson. A magam számára pedig azt kérem az Úrtól, hogy ne engedje elfelejtenem a napi két és fél litert – és főleg Jézus élő vizét!

Marschalkó Gyula / Budapest

HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

JELENTÉS AZ ORSZÁGOS BIBLIAISKOLA ALAPÍTVÁNY (KÉSŐBB: OBA) 2006. ÉVI TEVÉKENYSÉGÉRŐL

1./ Az OBA a 2006. évben az oktatást támogatta, ezzel célszerűen és egyben közhasznú tevékenységet végzett.

- Támogatta a Biblia Szövetséget (Pécel, Kálvin tér 2/b), annak oktatási, ismeretterjesztő tevékenységét, bibliaiskolai oktatását az OBA tulajdonában lévő személygépkocsi használatba adásával, a tantermi oktatáshoz, valamint konferenciák, előadások segédeszközeként írásvetítőt, vetítővásznat, vetítógépet biztosított.
- Pénzeszközzel támogatta a Biblia Szövetség oktatási, ismeretterjesztő tevékenységét a Bp. Nagyvárad téri Ref Egyházközség (Bp. VIII. Üllői út 90.) támogatásával, ahol a Szövetség számos rendezvényét tartják (Fontos kérdések sorozat, konferenciák, előadások), valamint a gyülekezet munkatársai a Biblia Szövetség bibliaiskolájában rendszeresen oktatnak és igazgatási tevékenységet végeznek.

2./ A 2006. évi mérleg (az első oszlop a 2005. év adata) ezer Ft

A. befektetett eszközök	360,-	310,-
- tárgyi eszközök	360,-	310,-
B. forgó eszközök	1.184,-	1.050,-
- pénzeszközök	1.184,-	1.050,-
eszközök-aktívák összesen	1.544,-	1.360,-
C. saját tőke	1.544,-	1.360,-
- induló tőke	1.473,-	1.473,-
- tőkeváltozás	-208,-	71,-
- tárgyévi eredmény közh. tevékenységből	279,-	-184,-
források, passzívák összesen	1.544,-	1.360,-

3./ Eredménylevezetés

A. összes közh. tev. bevétel	2.822,-	2.184,-
közhasznú célú működésre kapott támogatás	2.822,-	2.182,-
- adomány/támogatás	2.821,-	2.129,-
- egyéb bevétel	1,-	2,-
B. Vállalkozási bevétel	0,-	0,-
C. Tényleges bevétel	2.822,-	2.184,-
D. Pénzbevételt nem jelentő bevétel	0,-	0,-
E. Közhasznú tev. ráfordításai	2.543,-	2.363,-
- kiadások	114,-	205,-
- eszközváltozások	455,-	50,-
- elszámolások	800,-	0,-
- ráfordításként nem érvényesíthető kiadások	1.174,-	2.113,-
G. tárgyévi pénzügyi eredmény	733,-	-184,-
K. tárgyévi eredmény	733,-	-184,-

4./ Az OBA közvetlen állami vagy önkormányzati támogatást nem kapott.

5./ A felajánlott Szja 1%-a OBA számára átutalt összege 53.083,- Ft, amit az Alapítvány az oktatás, mint célszerűen és közhasznú tevékenységre fordított.

6./ Az Alapítvány a 2006. évben vállalkozási tevékenységet nem végzett, ilyen jellegű bevétele nem volt, ebből fakadóan adófizetési kötelezettsége nem keletkezett.

7./ Az előző esztendőben is folyamatosan működött, kiegyenlített tartozása az év folyamán nem volt, ellene per vagy szabálysértési illetve közj. eljárás nem folyt.

8./ Az Alapítvány 2006-ban munkadíjat, tiszteletdíjat, megbízási jogviszonyból díjat, költségtérítést nem fizetett ki. Tisztségviselői, munkatársai díjazás és költségtérítés nélkül végezték tevékenységüket.

9./ Az alapítvány célszerűen, illetve közhasznú tevékenységére törekedett közvetlen kiadása és az összes kiadása számtani aránya: 91,14%.

A kuratóriumnak javasolom az alapítványi tevékenységet és annak közhasznú jellegét a jogszabályok és belső szabályzatok, valamint alapító okirat előírásainak megfelelőnek minősíteni!

Készítette: **dr. Mikolicz Gyula**, az alapítvány titkára

*

Az Országos Bibliaiskola Alapítvány Felügyelő bizottságának jelentése az OBA 2006. évi gazdálkodási tevékenységéről.

(Kelt 2007. június 21-én)

„A Felügyelő bizottság a mai napon, Pécelen, az OBA hivatalos helyiségében ellenőrizte és szűrőpróbaszerűen megvizsgálta az alapítvány 2006. évi gazdálkodását. A vizsgált tételeknél hiányosságot nem talált. A közhasznúsági jelentés megállapításaival egyetért, azt a kuratóriumnak elfogadásra ajánlja.

Megállapítás: a Felügyelő bizottság az OBA tevékenységét a 2006. év gazdálkodási mutatói alapján megfelelőnek értékeli, a működés a közhasznúság elvárásainak és a vonatkozó előírásoknak megfelelt.“

*

Az Országos Bibliaiskola Alapítvány kuratóriumának döntéseiből (2007. 06. 26.)

OBA-kur. 2/07. sz-ú határozat: „A kuratórium egyhangúlag elfogadja az alapítvány 2006. évi gazdálkodásáról készített beszámolókat, az alapítvány munkáját, közhasznúsági jellegű tevékenységét megfelelőnek minősíti.“

*

Meghívó a Biblia Szövetség Az aratnivaló sok, de a munkás kevés címmel tartandó missziói konferenciájára Pécel, 2007. augusztus 20-24.

Jelentkezni lehet a Biblia Szövetség elérhetőségei valamelyikén:

Postacím: 2119 Pécel, Pf. 17; tel.: (28)452-334/113. mellék;
fax: (28)452-334/126. mellék; e-mail: bsz@bibliaszov.hu

Jelentkezési határidő: 2007. augusztus 15.

Részvételi díj (szállás és napi háromszori étkezés): 13.500,- Ft/fő/hét.

*

Lelki program:

- Küldetésünk a misszióban (János ev.) - Weber István;
- Az ébredés eszközei (Csel. könyve) – Tariska Zoltán;
- Isten missziója kezdetben és most. Mit tesz Jézus a világban?;

A missziói bibliai alapjai és azok helyes értelmezése;

A bibliai alapok gyakorlati alkalmazása (Daniel Herron), valamint:
A misszionárius személye és kihívásai; A külmiszió – a Molnár M.

Külmisziói Alapítvány és a Liebenzelli Misszió bemutatója;

William Carey a modern misszió elindítójának élete és missziói látása; Belmissziói körkép 2007. A magyarországi belmisszió áttekintése; Szabó Aladár a magyar misszió atyjának élete és szolgálata

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Örömmel adunk hírt arról, hogy Sípós Ete Álmos, folyóiratunk felelős szerkesztője, a Biblia Szövetség főtítkára 2007. június 12-én a hollandiai Utrecht város állami egyetemének teológiai fakultásán, az egyetem Doktori Tanácsa előtt, a bírálók záporozó kérdéseire válaszolva védte meg disszertációját; majd ezután ünnepélyesen az egyetem doktorává (Ph. D.) avatták őt.

Az egyetem holland professzoránál, prof. Dr. J. A. B. Jongeneel-nél benyújtott, német nyelven írt dolgozat magyar tartalommal bír. A missziológiai témakörben született – nyomtatásban több mint 300 oldalas – mű címe: „Kérjétek az aratás Urát!” – Forgács Gyula (1879-1941), a magyar református belmisszió úttörője.

Számunkra különös jelentőség ad az, a témához kapcsolódó tény, hogy Forgács Gyula, mint a péceli református gyülekezet akkori lelkésze építtette fel azt az épületet, ahol – annak 1994-ben megkezdett felújítását követően – a Biblia Szövetség székház-bibliaiskolája (így a szerkesztőség is) ma is működik.

A dolgozat védelme, majd az avatási szertartás – az egyetem hagyományai szerint – a míves díszteremben, évszázados szokás díszletével, ismerősök, barátok, családtagok – és a Biblia Szövetség tagjainak kis csapata – jelenlétében, német nyelven zajlott. A meleg hangvétellű, élet pályát bemutató avatási méltatást – szintén németül – prof. Dr. Anne-Marie Kool, a magyarországi atyafiak előtt is jól ismert teológiai tanár tartotta, aki szintén ennek az egyetemnek a doktora.

Az avatást követő bensőséges és hangulatos ünnepségen fogadta a frissen avatott doktor a köszöntéseket, ahol sok, a Biblia Szövetséggel kapcsolatot tartó holland és német személlyel válhattunk mi is néhány baráti szót.

Talán olvasóink előtt is érzékelhetőbbé teszi az elbíralt dolgozat, és természetesen írójának teljesítményét – illetve az egyetem és a bírálók elismerését is – az a tény, hogy a holland protestánsok közel hatvanezer példányban megjelenő napilapja (Reformatorisch Dagblad) egyik következő száma egész oldalas hírben számolt be az eseményről, a dolgozat tartalmáról – személyes interjú is közölve a frissen felavatottal.

Az avatás okán őszinte örömmünket és Isten előtti hálánkat is szeretnénk – sok szövetségi tag nevében is – kifejezni ezekkel a megemlékező sorokkal; Dr. Sípós Ete Álmosnak pedig meleg testvéri, baráti (és BSZ-es) szeretettel gratulálunk!

(– a Szerkesztő)



Prof. Jongeneel, Dr. Sípós és prof. Kool az avatás utáni percekben

A BIBLIA SZÖVETSÉG éves rendes közgyűlését 2007. május elsején, az immár hagyományosnak is tekinthető helyszínén, a Bp. Nagyvárad téri református templomban tartotta. A közgyűlés szerves része volt a tavaszi csendesnap is, aminek részeként szolgált Cseri Kálmán, ifj. Alföldy-Boruss Dezső, Asztalos Zoltán lelképásztor. A tagság a 2006. év lelki-gazdasági eseményeit vette számba a jelentések meghallgatásával, döntött az idei év költségvetéséről, valamint megválasztotta a BSZ új tisztségviselőit is, mint a következő öt éves ciklus felelős munkatársait. (Részletes beszámoló a folyóirat mellékletében olvashatnak.) ■

*

A VEZETŐK ÉS SZOLGÁLOK CSENDESHELET – a konferencia idény kezdetének is tekinthető – tavaszi időszakban ebben az esztendőben is péceli központunkban tartottuk. A hetes rendezvényre meghívtak a BSZ tisztségviselői, körzetfelelősei, az Országos Bibliaiskola Alapítvány, az Ébredés Alapítvány elnökei, alelnökei, valamint a szolgálati ágak munkatársai. A lelki megerősödés mellett lehetőség volt az időszzerű vallási, egyházi, politikai kérdések, a BSZ szolgálati feladatainak áttekintésére; de a napi program része volt egy-egy jelentősebb dogmatikai kérdés áttekintése is. ■

*

AZ OLVASÓK ELŐTT IS bizonyára ismert esemény, a szilveszteri földrengés nyomait is eltüntetendő, tíz év használat után székházunk két irodai helyiségét, az egyik szolgálati lakás nagyobbik szobáját, valamint két emeleti vendégszobát felújítottunk. A több éve súlyos

problémát jelentő beázás megszüntetésére javítási munkát végeztünk az épület tetőszerkezetén is. A földrengési kár teljes megszüntetéséhez még szükség lesz az ősz folyamán több helyiség, közlekedő és lépcsőház ideiglenes meszelésére is. Talán sikerül a vizesedés megszüntetése érdekében immár több éve eltávolított lábazati vakolat szakszerű helyreállítása is. Természetesen mindezeket csak anyagi lehetőségeink szerint tudjuk majd az ősz folyamán elvégeztetni. ■

*

A PÉCELI SZÉKHÁZ tetőcserepeinek nem kielégítő állapota szinte már a felújítás befejezésétől kezdve terhel bennünket. A villámvédelmi és elektromos felülvizsgálat pedig olyan hiányosságokat tárt fel, ami ösztönzött bennünket a szükséges javítások gyors elvégzésére. A csapadékvíz elvezetésének végleges megoldására – a nyár folyamán – földre süllyesztett betongyűrűk elhelyezését tervezzük. Így az esővíz egy részét nem a közterületre engedjük majd ki. ■

*



A Biblia és Gyülekezet 2007. évi 2. száma a Nemzeti Civil Alapprogram, a Magyarországi Református Egyház és Pécel Város Önkormányzata támogatásával jelenik meg

AZ ELŐZŐ SZÁMUNKBAN meghirdetett háziasszonyi munkakör betöltésére jelentkezett pályázók közül Margit Juliannát alkalmazza teljes foglalkoztatással a Biblia Szövetség. Feladata a – meghirdetés szerint – programokon résztvevők ellátása, illetve ennek megszervezése, segítség az adminisztrációs munkába, az épület és környezetének tisztán tartása, a növényápolás. Julika május 29-től, munkakezdésének időpontjától állja a hetes konferencia-rohamokat. Vele együtt – a Biblia Szövetségnél – munkavállalóként jelenleg Horváth Mária irodavezetőként, Nagy László (napi négy órában, nyugdíjas) karbantartó-mindenesként, valamint Dr. Mikolicz Gyula titkárként dolgozik. ■

*

A SZERVEZŐK ÉRTEŚITIK az érdeklődőket, hogy az előző számban – Budapesti helyszínre – meghirdetett három éves újfajta bibliaiskolai kurzus indítása ebben a tanévben elmarad. ■

*

EGYIK TESTVÉRÜNK (nő) súlyosan beteg édesanyját ápolja, az állandó felügyelet biztosításához segítséget kér; szállást, ellátást és anyagi háttérrel biztosít. Hölggy jelentkezését várja a 30/329-6656 telefonszámon. ■

*

*A nyár hátralévő részére áldott pihenést és aratást kíván
a Szerkesztőség!*

IN MEMORIAM

Halottaink

- ✠ **Bánki Iona** (1925) Békéscsaba,
- ✠ **Csenki Andrásné** (1944) Ráckeve,
- ✠ **Dani Ida** (1931) Vaja,
- ✠ **Pálúr László** (1933) Budapest,
- ✠ **Sóvágó Imréné** (1914) Hajdúböszörmény.

Az elmúlt hónapokban is több szövetségi tagunk halálhírére érkezett értesítés hozzánk. Hálásan emlékezünk szeretteink önfeláldozó életére, szolgálatára, és kívánjuk a hozzátartozóknak, gyülekezetük tagjainak, barátainak az Isten Igéjében megígért vigasztalás valóságát! Emlékük legyen áldott!

*

Sajtóhírben olvastuk, hogy a Biblia Szövetség tagjai által is ismert és szeretett testvérünket, Lukátsi Vilmát hazaszóltotta mennyei Atyánk. Olvasóinkat is sokszor örvendeztette meg már költeményeivel, most hálásan emlékezünk személyére a folyóiratban közölt egyik versével.

*

„Szomorú szívvel adjuk tudtul, hogy június 18-án, Pálúr László, Istentől gazdagon megáldott 73 éves földi útja végéhez ért” – állt kedves testvérünk gyászjelentésében. Sajnos, nem ért váratlanul bennünket a hír, mert valamennyien tudtuk, hogy Laci bátyánk már hosszú ideje vív ádáz küzdelmet a halálos kórral. Jó tudnunk viszont azt, hogy ez, a betegséggel vívott harca sem volt hiábavaló. Miközben testileg egyre gyöngült, lelkileg mindinkább erősödött. Erős hittel viselte a szenvedéseket, miközben másokat biztatott és bátorított: beteg társait, hozzátartozóit, látogatóit. Mindvégig hű maradt Urához és Megváltójához, ahhoz az Istenhez, aki fiatalon elhívta, szolgálatba állította és megtartotta. Életpályája szinte töretlennek tűnik:

1933. október 18-án született Budapesten. 1952-ben a Szent István Gimnáziumban érettségizett, majd a Budapesti Műszaki Egyetemen 1957-ben szerzett építészmérnöki diplomát.

Üzemvezető mérnökként kezdte, és kinevezték a Műszaki Könyvkiadó felelős szerkesztőjévé is. 1961-től nyugdíjazásáig a Tervezésfejlesztési és Típustervező Intézetben dolgozott mint statikus tervező és szakosztályvezető. Rövid ideig a Budapesti Műszaki Egyetemen adjunktusként oktatott is. Közben, 1979 és 1981 között, a Budapesti Református Teológiai Akadémia levelező tagozatán tanult és tett záróvizsgát.

1992-től – nyugdíjasként – kizárólag gyülekezeti és missziói feladatai voltak hitoktatóként, kórházlelkészként és a Kossuth Rádió Református félórájának egyik szerkesztőjeként.

1950-ben, a konfirmációja előtti napokban jutott élő hitre a Budapest-Baross téri Református Egyházközség egyik ifjúsági evangélizációs alkalmán. A hivatalos egyházi konferenciák tiltása idején is ifjúsági táborok szervezésében vett részt, az ország különböző pontjain tartottak csendesheteket. 1951-ben Budapesten és Balatonszárszón gyermekmissziós tanfolyamot vezetett, 1970-ben és 1972-ben egy németországi bibliaiskolában tanult, 1993-ban a Trans World Radio és Magyar Evangéliumi Rádió Alapítvány, 1994-ben, Wetzlarban a Christliche Medien-Akademie rádiómissziós tanfolyamát végezte el. 1963-tól a Budapest-Pasaréti gyülekezet tagja, majd presbitere és gyülekezeti munkása volt. A Magyarországi Református Egyházban hosszú ideig egyházkerületi tanácsosi tiszteletet töltött be, több egyházkerületi bizottság tagja és zsinati póttag.

1962-ben kötött házasságot Mayerffy Juliannával, négy gyermekük és nyolc unokájuk született, akikről, mint a „család papja” naponta imádságban „viselt gondot”.

A Biblia Szövetségnek alapító tagja, később, az előző ciklus végéig tanácsstag, illetve a Szövetség Budapest-Budai körzetének egyik felelőse is volt. A péceli bibliaiskolának a kezdetektől tanára volt, őszövetségi bevezetést és kortörténetet adott elő.

„Kinek szíve reád támaszkodik, megőrződ azt teljes békében, mivel Tebenned bízunk; Bízatok az Úrban mindenkor, mert az Úr a mi kősziklánk mindörökké!” (Ézs 26,3-4) – állt a bibliai bizonyágtétel gyászjelentésén, és ennek alapján hirdette a feltámadás evangéliumát temetésén lelkipásztora és munkatársa, Cseri Kálmán, aki kiemelte, hogy Laci bátyánk mint jó statikus, kősziklára épített, mert tudta azt, hogy ömölhet zápor, jöhetnek árvizek és feltámadhatnak a szelek – nem omlik össze a ház. És az ő háza valóban nem omlott össze, mert betegségét is békességgel, derűvel viselte.

Utolsó telefonbeszélgetésünk alkalmával sem panaszkodott, nem önmagáról beszélt, hanem a Szövetség dolgai érdekelték, és eligazításokat adott a közeljövőben megjelenő kiadványával kapcsolatban.

Azt, hogy személye mit jelentett a magyarországi evangéliumi munkában, mi sem bizonyítja jobban, mint a zsúfolásig megtelt faszori református templom, ahová a temetési istentiszteletre gyűltünk össze. Felekezeti és kegyességi irányzattól függetlenül voltunk ott együtt, hogy végső búcsút vegyünk tőle.

Emléke legyen áldott, élete és szolgálata pedig jó bizonyágtétel mindazoknak, akik ismerték és szerették őt!

M. I.

FONTOS KÉRDÉSEK

sorozatunk következő előadásai:

– szeptember 9.: **Egyház vagyunk-e – vagy igaza van a Vatikánnak?**

– október 14.: **Mindig a tudomány birtokolja az igazságot?**

Az előadás 17 órakor kezdődik a Bp., Nagyvárad téri ref. templomban (Üllői út 90.).

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

A Biblia Szövetség csendesnapja

Milyen az igazi gyülekezet?

- címmel,

a nyíregyházi református templomban

2007. augusztus 19-én, vasárnap, 10 órától

1. istentisztelet: **Jézus Krisztust várja** (Mt 25,1-13) - dr. Sípos Ete Álmos

2. igeszolgalat: **Igével táplálkozik** (1Pt 2, 2-3; Csel 17,10-12)

- Sípos Kund Kötöny

ebédszünet

3. igeszolgalat: **Imádkozó közösség** (Csel 2,42; 12,11-17) - dr. Mikolicz Gyula

4. bizonyoságtétel: **Mit jelent nekem az ige- és az imaközösség?** - dr. Síposné Sárka

5. igeszolgalat: **Krisztust megszentelt élettel váró közösség** (Ef 4,22-32)

- Horváth Géza

*

Mindenkit szeretettel várnak a gyülekezet tagjai és a Biblia Szövetség!

CSALÁDI NAP

2007. szeptember 1-jén

péceli központunkban tartjuk következő családi napunkat, amire mindenkit

(a család apraját-nagyját) szabadidős és lelki programokkal,

közös ebéddel várnak a szervezők!

A felnőttek előadásának témája:

A kommunikáció akadályai (Fűtő Róbert vezeti a beszélgetést)

A teaházi programon résztvevő tüniket kérjük, hogy hozzák magukkal Bibliájukat

és/vagy énekeskönyvüket!

Jelentkezés – az étkeztetés megszervezése miatt – augusztus 29-ig ajánlott.

A Biblia Szövetség elérhetőségei:

székházunk címe: 2119 Pécel, Kálvin tér 2/b

levelezési cím: 2119 Pécel, Pf. 17

telefon: (28) 452-334;

fax: (28) 452-334/126

honlap: www.bibliaszov.hu

e-mail: bsz@bibliaszov.hu

mikolicz@bibliaszov.hu

mhorvath@bibliaszov.hu

imargit@bibliaszov.hu (ÉBA)

*

telefonmellékek – munkaidőben:

111: Horváth Mária;

113: Benedek Csilla, Margit Julianna, Margit István (ÉBA);

114: Dr. Mikolicz Gyula;

*

Az **Ébredés Alapítvány könyvesboltjának** nyitvatartási ideje:

kedd, csütörtök – 14-16 óra között

BIBLIAISKOLAI TANFOLYAMOK

(2007. II. félév)

– **ALAPFOKÚ** –

PÉCEL: V. rész: aug. 17-19.;

VIII. rész: okt. 19-21.;

IX. rész: dec. 14-16.

szervező: *Biblia Szövetség* – 2119 Pécel,

Kálvin tér 2/B,

tel.: 28/452-334; bsz@bibliaszov.hu

BP.-ÚJPEST: X. rész: szept. 29-30.

szervező: *Lóránt Gábor* – 1041 Budapest,

Szt. István tér 24.; tel: 369-6222

HAJDÚBÖSZÖRMÉNY:

VIII. rész: szept. 22-23.;

IX. rész: nov. 17-18.

szervező: *Nyíri Antalné* – 4220 Hajdúbö-

szörmény, Kálvin tér 19., tel.: 52/561-325

DEBRECEN: X. rész: szept. 8-9.

szervező: *Juhász Attiláné* – 4024 Debrecen,

Liszt F. u. 4. II/10., tel.: 52/311-754

ŐSZEL INDULÓ

ALAPFOKÚ TANFOLYAMOK:

CEGLÉD-ÚJVÁROS:

I. rész: okt. 6-7.; II. rész: dec. 8-9.

szervező: *Tóth Irén* – 2700 Cegléd,

Petőfi u. 6.; tel.: 53/310-059; 20/486-3265

TISZAKESZI:

I. rész: szept. 8-9.; II. rész: nov. 17-18.

szervező: *Tima László* – 3458 Tiszakeszi,

Közsegháza út 58.; tel.: 20/958-9822

– SZAKIRÁNYÚ –

BP.-ÚJPEST:

Személyes evang. – nov. 3-4. ❖

Lelkigondozás – dec. 15-16.

szervező: *Lóránt Gábor* – ld. fent!

DEBRECEN:

Személyes evang. – okt. 20-21. ❖

Lelkigondozás – dec. 1-2.

szervező: *Juhász Attiláné* – ld. fent!

NYÍREGYHÁZA:

Személyes evang. – szept. 15-16. ❖

Lelkigondozás – nov. 17-18.

szervező: *Gubányi Mihályné* – 4400 Nyh.,

Fazekas J. tér 7. V/45.; tel.: 20/456-0046

A tanfolyamra mindig a megnevezett

szervezőnél kell jelentkezni.

Pécelen bentlakást és teljes ellátást

biztosítunk.

A kihelyezett tanfolyamokra a résztvevők naponta bejárnak, és mindenki önellátó.



**BSZ családi nap
Pécel,
2007. június 2.**
Gyülekezés (1),
kézművesek (2), fel-
nőktek beszélgetése (3-4),
az előadók (7),
tini teaház (6, 9),
a szakács (11) és segéd-
je (10), ebéd a vihar
előtt (13), játék és
pihenés (5, 8, 12, 14-15)





Európai Biblia szövetségi (Bibelbund) vezetők találkozója Pécelen

2007. június 2. (1-2)



BSZ vezetők konferenciája Pécelen

2007. március 26-30. (3-9)



A Biblia és Gyülekezet című folyóiratra a **11742331-20003610** számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni
Előfizetési díj 2007-ben: *belföldre:* 1.800,- Ft/év.; (1.500,- Ft/pld 10 pld. felett); *külföldre:* - európai országokba: 3.600,- Ft/év;
- egyéb országokba: 4.800,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 320,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala: a Biblia Szövetség címén
Kiadja a Biblia Szövetség megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: *Szabó László*

Biblia Szövetség címe: H-2119 Pécel, Pf. 17. Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
felelős szerkesztő: *Dr. Sípós Ete Álmos*; szerkesztő: *Dr. Mikolicz Gyula*; rovatok: *Cseri Kálmán, Sípós Ete Zoltán, Dr. Mikolicz Gyula, Margit István*;
fotók: *Benedek Csilla, Előd Erika, Margit István, Mikolicz Ákos, Mikolicz András, Dr. Mikolicz Gyula, Dr. Viczián Miklós*
tördelés: *Horváth Mária*; címlapkép: Közgyűlési pillanatkép

Nyomtatás: M és M Goldprint Kft. 1107 Bp., Mázsa u. 3. – HU-ISSN 0866-2932

Folyóiratunk legközelebb 2007. október végén jelenik meg. Lapzárta: 2007. szeptember 10. (Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza!)